

Raad der gemeente Maasdriel
Postbus 10000
5330 GA KERKDRIEL

GEMEENTE MAASDRIEL	B:	
CLAS. NR.:	W:	
DATUM: 14 FEB. 2008	W:	
CORR. NR.	W:	
	S:	
	Ald:	

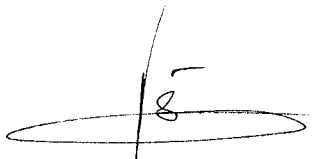
Datum 13 februari 2008 Ons nummer 200608739/1/R1 Uw kenmerk G1205600004

Onderwerp Maasdriel Behandelend ambtenaar I. Velsink
Bp 'Buitengebied, binnendijs' 070-4264835

In de bovenvermelde zaak is uitspraak gedaan. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Hoogachtend,

de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. J.W.M.G. van Heel, wonend te Rossum, gemeente Maasdriel,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Aannemingsbedrijf M. van Herwijnen B.V." e.a., alle gevestigd dan wel wonend te Kerkdriel, gemeente Maasdriel,
3. W.A. van der Schans, wonend te Hurwenen, gemeente Maasdriel,
4. E.W. Hoskam, wonend te Hurwenen, gemeente Maasdriel,
5. J. van Boksel, wonend te Hedel, gemeente Maasdriel,
6. F. Verlouw, wonend te Ammerzoden, gemeente Maasdriel,
7. A.J.A. Verachttert-Spijkers, thans haar rechtsopvolger G.C. Verachttert, wonend te Velddriel, gemeente Maasdriel,
8. A.E.J. van Heel, wonend te Kerkdriel, gemeente Maasdriel,
9. F.X. Verhoeven, wonend te Velddriel, gemeente Maasdriel,
10. de maatschap "Maatschap van Schayk", waarvan de maten zijn F.M. van Schayk, J. van Schayk-Vissers en D. van Schayk, gevestigd te Kerkdriel, gemeente Maasdriel,
11. A.M. Muilwijk, wonend te Hurwenen, gemeente Maasdriel,
12. R.H.M. Höppener, wonend te Rossum, gemeente Maasdriel,
13. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Kleijn B.V.", gevestigd te Heerewaarden, gemeente Maasdriel,
14. A.C.M. Piels, wonend te Kerkdriel, gemeente Maasdriel,
15. de vereniging "Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie, Afdeling Maasdriel", gevestigd te Rossum, gemeente Maasdriel,
16. W.H.M. de Groot, wonend te Hedel, gemeente Maasdriel,
17. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Groot International B.V.", gevestigd te Hedel, gemeente Maasdriel,

18. J.G.J. van Kessel, wonend te Velddriel, gemeente Maasdriel,
appellanten,

en

het college van gedeputeerde staten van Gelderland,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 februari 2006 heeft de gemeenteraad van Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied Binnendijks deel" vastgesteld.

Bij besluit van 17 oktober 2006, kenmerk 2006-07797, heeft verweerder zowel ingevolge artikel 28 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (hierna: WRO) als ingevolge artikel 19j van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw 1998) beslist over de goedkeuring van dit plan.

Tegen dit besluit hebben J.W.M.G. van Heel bij brief van 4 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op 5 december 2006, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Aannemingsbedrijf M. van Herwijnen B.V." e.a. bij brief van 7 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op 8 december 2006, W.A. van der Schans bij brief van 7 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, E.W. Hoskam bij brief van 8 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, J. van Boksel bij brief van 8 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, F. Verlouw bij brief van 8 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, G.C. Verachttert bij brief van 7 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, A.E.J. van Heel bij brief van 7 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op 8 december 2006, F.X. Verhoeven bij brief van 8 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, de maatschap "Maatschap van Schayk" bij brief van 8 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, A.M. Muilwijk bij brief van 15 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op 18 december 2006, R.H.M. Höppener bij brief van 18 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Kleijn B.V." bij brief van 18 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op 19 december 2006, A.C.M. Piels bij brief van 18 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, de vereniging "Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie, Afdeling Maasdriel" bij brief van 14 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op 19 december 2006, W.H.M. de Groot bij brief van 19 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Groot International B.V." bij brief van 19 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde datum, en J.G.J. van Kessel bij brief van 19 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op 20 december 2006, beroep ingesteld.

E.W. Hoskam, J. van Boksel, F. Verlouw, A.J.A. Verachttert-Spijkers, A.E.J. van Heel, F.X. Verhoeven en de maatschap "Maatschap van Schayk" hebben hun beroepen aangevuld bij brieven van 8 januari 2007. W.H.M. de Groot en de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Groot International B.V." hebben hun beroepen aangevuld bij brieven van 16 januari 2007. R.H.M. Höppener heeft zijn beroep aangevuld bij brief van 17 januari 2007.

De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening heeft een deskundigenbericht uitgebracht, gedateerd 12 juli 2007 (hierna: het deskundigenbericht). Partijen zijn in de gelegenheid gesteld daarop te reageren, naar aanleiding waarvan enige zienswijzen zijn ontvangen.

Na afloop van het vooronderzoek zijn nadere stukken ontvangen van A.M. Muilwijk, E.W. Hoskam, W.A. van der Schans en van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Groot International B.V.". Deze zijn aan de andere partijen toegezonden.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 26 november 2007, waar J.W.M.G. van Heel, bijgestaan door drs. H.P.W. Havens, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Aannemingsbedrijf M. van Herwijnen B.V." e.a., vertegenwoordigd door mr. drs. J.G.M. van Mierlo, W.A. van der Schans, bijgestaan door ing. H.W. Ebbers, E.W. Hoskam en F.X. Verhoeven, beiden bijgestaan door mr. J.H. Hartman, J. van Boksel, F. Verlouw, G.C. Verachtert, A.E.J. van Heel, allen vertegenwoordigd door mr. J.H. Hartman, maatschap "Maatschap van Schayk", vertegenwoordigd door mr. J.H. Hartman, en vergezeld door J. van Schayk, A.M. Muilwijk, bijgestaan door ir. H.G.J. Wesseldijk, R.H.M. Höppener, bijgestaan door mr. J. van Groningen, advocaat te Middelharnis, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Kleijn B.V.", vertegenwoordigd door mr. W. Braam, A.C.M. Piels, vertegenwoordigd door A.J. Piels-de Vries, W.H.M. de Groot en de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Groot International B.V.", beide vertegenwoordigd door mr. G.J.I.M. Seelen, advocaat te Leiden, en J.G.J. van Kessel, bijgestaan door mr. M. Bos, advocaat te Rosmalen, en verweerder, vertegenwoordigd door P.G.A.L. Evers en mr. V.C.E. Wattenberg, beiden ambtenaar van de provincie, zijn verschenen. Voorts is daar gehoord de gemeenteraad van Maasdriel, vertegenwoordigd door A.G. van Liempt, ambtenaar van de gemeente.

2. Overwegingen

Toetsingskader

2.1. Ingevolge artikel 28, tweede lid, van de WRO, gelezen in samenhang met artikel 10:27 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), rust op verweerder de taak om – in voorkomend geval mede op basis van de ingebrachte bedenkingen – te onderzoeken of het plan, dat mede is opgesteld om te voldoen aan artikel 30, eerste lid, van de WRO, in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Daarbij dient hij rekening te houden met de aan de gemeenteraad toekomende vrijheid om bestemmingen aan te wijzen en voorschriften te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. Daarnaast heeft verweerder er op toe te zien dat het plan en de totstandkoming daarvan niet in strijd zijn met het recht.

Ontvankelijkheid

2.2. Het beroep van de vereniging "Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie, Afdeling Maasdriel" (hierna: ZLTO) voor zover gericht tegen de goedkeuring van de aanduiding "agrarisch bouwperceel" op de plandelen met de bestemming "Agrarische doeleinden" met de aanduiding "ch-champignons", steunt niet op een bij verweerder ingebrachte bedenking. Ingevolge de artikelen 54, tweede lid, aanhef en onder d, en 56, eerste lid, van de WRO en artikel 6:13 van de Awb, kan door een belanghebbende slechts beroep worden ingesteld tegen het besluit tot goedkeuring van verweerder voor zover dit beroep de goedkeuring van plandelen, voorschriften of aanduidingen betreft die de belanghebbende in een tegen het vastgestelde plan bij verweerder ingebrachte bedenking heeft bestreden. Dit is slechts anders indien een belanghebbende redelijkerwijs niet kan worden verweten dat hij ter zake geen bedenkingen heeft ingebracht. Deze omstandigheid doet zich niet voor.

2.2.1. Het beroep van ZLTO is dan ook in zoverre niet-ontvankelijk.

Formele aspecten

2.3. Voor zover E.W. Hoskam, J. van Boksel, F. Verlouw, G.C. Verachtert en A.E.J. van Heel aanvoeren dat een drietal door hen genoemde percelen in de uiteindelijke versie van de retrospectieve toets niet te zijn herleiden tot het raadsbesluit waarbij het plan gewijzigd is vastgesteld, wordt overwogen dat de retrospectieve toets geen deel uitmaakt van het plan. Derhalve komt deze toets geen juridisch bindende betekenis toe. Gebleken is dat na de vaststelling van het plan niet op de plankaart noch in de planvoorschriften wijzigingen zijn aangebracht met betrekking tot de thans in geding zijnde percelen. Gelet hierop heeft verweerder in de stelling van appellanten met betrekking tot de retrospectieve toets geen aanleiding hoeven zien om goedkeuring te onthouden.

Het plan

2.4. Het plan voorziet in een planologische regeling voor de binnendijks gelegen gronden van het buitengebied van de gemeente Maasdriel, met uitzondering van de intensiveringszones voor glastuinbouw.

De beroepen van W.A. van der Schans (hierna: Van der Schans), A.M. Muilwijk (hierna: Muilwijk) en het beroep van ZLTO voor zover dat betrekking heeft op de percelen Molenstraat 37 en Hurwenensestraat 3

2.5. Verweerder heeft zowel op grond van artikel 19j, eerste lid, van de Nbw 1998 als op grond van artikel 28 van de WRO goedkeuring onthouden aan het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied met landschaps- en cultuurhistorische waarden" met, voor zover thans van belang, de aanduidingen "agrarisch bouwperceel" en "ivh-intensieve veehouderij" ter plaatse van het perceel Molenstraat 37 te Hurwenen. Hij stelt zich op het standpunt dat aan het perceel ruime uitbreidingsmogelijkheden zijn

toegekend, terwijl de effecten op het nabijgelegen Natura 2000-gebied niet zijn onderzocht.

2.5.1. Voorts heeft verweerder zowel op grond van artikel 19j, eerste lid, van de Nbw 1998 als op grond van artikel 28 van de WRO goedkeuring onthouden aan het oostelijk deel van het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduidingen "agrarisch bouwperceel" en "gt-glastuinbouw" ter plaatse van het perceel Hurwenensestraat 3 te Hurwenen. Hij stelt zich op het standpunt dat aan het perceel uitbreidingsmogelijkheden ten behoeve van kassencomplexen zijn toegekend, terwijl de effecten van assimilatiebelichting op het nabijgelegen Natura 2000-gebied niet zijn onderzocht en in het plan geen bepalingen ten aanzien van verlichting zijn opgenomen.

2.6. ZLTO betoogt dat de onthouding van goedkeuring aan de evenbedoelde plandelen te ver voert, nu voor de activiteiten op de percelen reeds een toets moet worden uitgevoerd in het kader van de vergunningverlening op grond van de Nbw 1998. Voorts kan, aldus ZLTO, het vergroten van een agrarisch bouwperceel niet worden gezien als een besluit dat invloed heeft op de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied.

2.7. Van der Schans betoogt dat verweerder ten onrechte goedkeuring heeft onthouden aan de bestemming voor zijn perceel Molenstraat 37. Hij voert hiertoe aan dat verweerder er rekening mee had moeten houden dat hij geiten op biologische wijze houdt, hetgeen geen intensieve veehouderij is en van welke bedrijfsvoering geen schadelijke effecten op het milieu zijn te verwachten. Tevens betoogt hij dat verweerder ten onrechte is uitgegaan van de buitenste grens van het Natura 2000-gebied, nu dit agrarische gronden betreft waar slechts een gedeelte van het jaar ganzen aanwezig zijn. Voorts heeft verweerder ten onrechte niet het onderzoek van Alterra – waaruit, zo stelt van Van der Schans, blijkt dat de schadelijke effecten van ammoniak voor het grootste deel worden veroorzaakt door de hoge achtergronddepositie en dat effecten van veehouderijen in de omgeving van natuurgebieden niet of nauwelijks merkbaar zijn - bij zijn besluit betrokken.

2.8. Muilwijk betoogt dat verweerder, door goedkeuring te onthouden aan de bestemming voor zijn perceel Hurwenensestraat 3, heeft miskend dat hij, gezien het voorheen geldende plan en het door de gemeenteraad vastgestelde plan "Buitengebied 2002", erop mocht vertrouwen dat hij op het perceel mocht bouwen. Voorts betoogt Muilwijk dat verweerder er ten onrechte van is uitgegaan dat in zijn bedrijf assimilatiebelichting wordt toegepast. Voorts is op het gebruik van assimilatiebelichting milieuwetgeving van toepassing, waardoor assimilatiebelichting wordt beperkt, en zijn er afspraken tussen LTO Glaskracht en de Stichting Natuur en Milieu over de aanpak van lichtemissie, aldus Muilwijk.

2.9. Ingevolge artikel 10a, eerste lid, van de Nbw 1998, voor zover hier van belang, wijst de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nr. 79/409 en richtlijn (EEG) nr. 92/43.

2.9.1. Ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de Natuurbeschermingswet in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen (Staatsblad 2005, 195) gelden de besluiten van Onze minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit houdende de aanwijzing van gebieden ter uitvoering van ingevolge richtlijn (EEG) nr. 79/409 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (pbEG L 103, hierna: de Vogelrichtlijn) als besluiten als bedoeld in artikel 10a van de Nbw 1998.

2.9.2. Bij besluit van 24 maart 2000 (Stcrt. 31 maart 2000, nr. 302) is "De Waal" aangewezen als Speciale Beschermingszone als bedoeld in artikel 4, eerste en tweede lid, van de Vogelrichtlijn.

2.9.3. Ingevolge artikel 19j, eerste lid, gelezen in samenhang met het tweede lid, van de Nbw 1998, heeft een besluit tot het vaststellen van een bestemmingsplan dat, gelet op de instandhoudingsdoelstelling voor een op grond van artikel 10a, eerste lid, aangewezen gebied, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in het aangewezen gebied kan verslechteren of een verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen, de goedkeuring van het college van gedeputeerde staten.

Ingevolge het derde lid van artikel 19j van de Nbw 1998 zijn bij het nemen van een besluit tot het vaststellen van een plan als bedoeld in het eerste lid, ongeacht de beperkingen in het wettelijk voorschrift waarop dat berust, de artikelen 19e, 19f, 19g en 19h van de Nbw 1998 van overeenkomstige toepassing.

Ingevolge artikel 19f van de Nbw 1998, voor zover hier van belang, wordt bij het nemen van een besluit tot het vaststellen van een plan dat afzonderlijk of in combinatie met andere plannen, projecten of handelingen significante gevolgen kan hebben voor een aangewezen gebied, een passende beoordeling gemaakt van de gevolgen voor het gebied waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstelling van dat gebied.

2.9.4. Met betrekking tot het standpunt van ZLTO dat, nu de activiteiten op de percelen vergunningplichtig zijn op grond van artikel 19d van de Nbw 1998, goedkeuring op grond van artikel 19j van de Nbw 1998 niet toepasbaar is, overweegt de Afdeling dat het vergunningplichtig zijn van de activiteiten van Van der Schans en Muilwijk de toepasselijkheid van het goedkeuringsvereiste op grond van artikel 19j van de Nbw 1998 niet opzij zet.

2.9.5. Van der Schans exploiteert op het perceel Molenstraat 37 een melkgeitenhouderij annex geitenfokkerij. Het perceel ligt op ongeveer 400 meter van het Vogelrichtlijngebied "De Waal". Aan dit perceel is in het plan de bestemming "Agrarische doeleinden met landschaps- en cultuurhistorische waarden" met de aanduidingen "agrarisch bouwperceel" en "ivh-intensieve veehouderij" toegekend. Op grond van artikel 4, tweede lid, onder f, van de planvoorschriften is op het perceel een intensieve veehouderij toegestaan. Het plan voorziet in een uitbreiding van het agrarisch bedrijf van Van der Schans.

2.9.6. Muilwijk exploiteert op het perceel Hurwenensestraat 3 een glastuinbouwbedrijf. Het perceel ligt ongeveer 200 meter ten zuiden van het Vogelrichtlijngebied "De Waal". Het perceel heeft de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduidingen "agrarisch bouwperceel" en "gt-glastuinbouw". Ingevolge artikel 3, tweede lid, onder d, van de planvoorschriften is op het perceel een glastuinbouwbedrijf toegestaan. Het agrarisch bouwperceel heeft thans een totale oppervlakte van ongeveer 2,5 hectare, de huidige bebouwing bedraagt ongeveer 0,6 hectare. In de planvoorschriften is geen bepaling opgenomen die ziet op een beperking van het gebruik van assimilatiebelichting.

2.9.7. De uitbreidingsmogelijkheden die het plan aan beide agrarische bedrijven biedt kunnen een verslechterend of verstorend effect hebben op de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in het Vogelrichtlijngebied. Verweerder heeft zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat het plan goedkeuring behoeft op grond van artikel 19j van de Nbw 1998. Gelet hierop faalt het hiertegen gerichte betoog van ZLTO.

2.9.8. Op grond van artikel 19j, derde lid, van de Nbw 1998, diende de gemeenteraad bij de vaststelling van het plan de zogenoemde habitattoets uit te voeren. De gemeenteraad diende in dat kader allereerst te onderzoeken of op grond van objectieve gegevens kan worden uitgesloten dat het plan afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen heeft voor het Vogelrichtlijngebied "De Waal". Nu uit de stukken niet is gebleken dat de gemeenteraad een onderzoek heeft uitgevoerd naar de gevolgen van de toegekende uitbreidingsmogelijkheden voor beide agrarische bedrijven voor het Vogelrichtlijngebied heeft verweerder terecht gesteld dat het plan op dit punt in strijd met artikel 19j, derde lid, van de Nbw 1998 is vastgesteld.

Het betoog van Van der Schans en Muilwijk dat zij hun bedrijfsvoering zo zullen inrichten dat daarvan geen negatieve effecten op het Vogelrichtlijngebied zijn te verwachten, doet aan de hiervoor genoemde onderzoeksverplichting van de gemeenteraad niet af.

2.10. De conclusie is dat hetgeen ZLTO, Van der Schans en Muilwijk hebben aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft gesteld dat het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied met landschaps- en cultuurhistorische waarden" met, voor zover thans van belang, de aanduidingen "agrarisch bouwperceel" en "ivh-intensieve veehouderij" ter plaatse van het perceel Molenstraat 37 te Hurwenen en het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduidingen "agrarisch bouwperceel" en "gt-glastuinbouw" ter plaatse van het perceel Hurwenensestraat 3 te Hurwenen in strijd met artikel 19j van de Nbw 1998 zijn vastgesteld. De beroepen Van der Schans en Muilwijk zijn mitsdien ongegrond. Het beroep van ZLTO is in zoverre ongegrond.

Het beroep van ZLTO voor zover dat betrekking heeft op de bouwpercelen van solitaire glastuinbouwbedrijven

2.11. ZLTO betoogt dat ten onrechte de bouwpercelen op een aantal door haar in haar beroepschrift genoemde percelen zijn verkleind. De op deze

percelen gelegen glastuinbouwbedrijven kunnen ten onrechte niet zonder meer, zoals onder de voorheen geldende plannen, ter plaatse uitbreiden. Dit klemt volgens ZLTO te meer nu de intensiveringsgebieden niet beschikbaar zijn, omdat het "Regionaal plan Bommelerwaard" door de Afdeling is vernietigd.

2.11.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de in het plan opgenomen regeling voor de uitbreiding van glastuinbouwbedrijven in overeenstemming is met het streekplanbeleid. Bij recht kunnen deze bedrijven 20% van de bestaande glasopstanden uitbreiden, slechts onder stringente voorwaarden kan aan verdergaande uitbreiding worden meegewerkt, aldus verweerder.

2.11.2. In de plantoelichting is opgenomen dat uitbreiding van glastuinbouwbedrijven bij voorkeur dient plaats te vinden in de bestaande intensiveringszones. Voor solitaire glastuinbouwbedrijven geldt dat deze dienen te worden bestemd overeenkomstig de vigerende omvang. Conform het provinciaal beleid mogen deze bedrijven bij recht eenmalig worden uitgebreid met maximaal 20% van de bestaande glasopstanden. Voor alle solitaire glastuinbouwbedrijven geldt dat verdergaande uitbreiding slechts mogelijk is via een wijzigingsprocedure, waarbij ondermeer aangetoond dient te worden dat de uitbreiding zich verdraagt met de ter plaatse van belang zijnde kwaliteiten en dat uitbreiding noodzakelijk is voor een doelmatige voortzetting van het bedrijf.

De aan de solitaire glastuinbouwbedrijven geboden uitbreidingsmogelijkheden van 20% van de bestaande bebouwing is verwerkt in het bouwperceel dat voor ieder individueel agrarisch bedrijf op de plankaart is aangegeven.

In de planvoorschriften is voorzien in wijzigingsbevoegdheden op grond van artikel 11 van de WRO voor het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) om onder voorwaarden de bouwpercelen van glastuinbouwbedrijven te vergroten.

2.11.3. Voor zover ZLTO stelt dat de intensiveringsgebieden niet meer beschikbaar zijn, omdat de concrete beleidsbeslissing in de op het Streekplan Gelderland 1996 gebaseerde partiële herziening "De Bommelerwaard" door de Afdeling is vernietigd, wordt overwogen dat dit niet zonder meer betekent dat deze gebieden niet beschikbaar zijn voor glastuinbouwbedrijven. Op 20 september 2005 is het Streekplan Gelderland 2005 (hierna: het streekplan) in werking getreden. Het streekplan vervangt het Streekplan Gelderland 1996 en de daarop gebaseerde partiële herzieningen. Gelet op het beleid zoals dat is neergelegd in het streekplan zijn daarin concentratiegebieden voor glastuinbouwbedrijven niet uitgesloten. Tevens blijkt uit de stukken dat de gemeenteraad voornemens is een bestemmingsplan voor deze gebieden in zijn gemeente vast te stellen. Gelet hierop faalt het betoog van ZLTO dat de intensiveringsgebieden niet meer beschikbaar zijn.

2.11.4. In het streekplan is opgenomen dat concentratie van glastuinbouw gewenst blijft, omdat kassen een zeer grote landschappelijke en ruimtelijke impact hebben, in de concentratiegebieden gezamenlijke milieu-investeringen

kunnen worden gedaan en de centrumfunctie in de glastuinbouw ook economisch belangrijk is. Om onder meer deze redenen zijn volgens het in het streekplan neergelegde beleid geïsoleerd gelegen bedrijven niet gewenst. Voor bestaande geïsoleerd gelegen glastuinbouwbedrijven is naast een eenmalige uitbreiding van 20% bij recht onder bepaalde voorwaarden een verdergaande uitbreiding mogelijk.

2.11.5. De Afdeling acht, mede gelet op ruimtelijke uitstraling van kassen, het beleid van verweerder en de gemeenteraad om glastuinbouw te concentreren, niet onredelijk. Gelet op de aan solitaire glastuinbouwbedrijven toegekende agrarische bouwpercelen kunnen zij met 20% ten opzichte van de bestaande kassenbebouwing uitbreiden. Voorts is in het plan voorzien in een wijzigingsbevoegdheid voor het college op grond van artikel 11 van de WRO, waardoor het onder voorwaarden mogelijk is de bouwpercelen van glastuinbouwbedrijven te vergroten. Gelet hierop heeft verweerder in redelijkheid kunnen instemmen met de in het plan aan glastuinbouwbedrijven toegekende uitbreidingsmogelijkheden.

2.11.6. De conclusie is dat hetgeen ZLTO heeft aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de in het plan neergelegde regeling inzake de uitbreidingsmogelijkheden van solitair gelegen glastuinbouwbedrijven in zijn algemeenheid niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Daarin wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit op dit punt anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep is in zoverre mitsdien ongegrond.

Het beroep van J.W.M.G. van Heel (hierna: J. van Heel)

2.12. J. van Heel betoogt dat het agrarisch bouwblok op de percelen, waarop hij een glastuinbouwbedrijf exploiteert ten onrechte is verkleind. Door de te geringe uitbreidingsmogelijkheden wordt hij in zijn bedrijfsvoering beperkt.

2.12.1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het bedrijf van J. van Heel buiten de intensiveringsgebieden voor glastuinbouw is gelegen, en dat voor dergelijke bedrijven in het plan, in overeenstemming met het provinciaal beleid, een uitbreidingsmogelijkheid van maximaal 20% ten opzichte van de bestaande bebouwing is opgenomen.

2.12.2. Voor het gemeentelijk en provinciaal beleid inzake de solitair gelegen glastuinbouwbedrijven wordt verwezen naar hetgeen is overwogen in 2.11.2. en 2.11.4..

2.12.3. Onder het voorheen geldende plan "Buitengebied herziening 1993", vastgesteld door de gemeenteraad van de voormalige gemeente Rossum op 23 februari 1995, hadden, voor zover thans van belang, de percelen van J. van Heel een agrarisch bouwblok met een oppervlakte van 1,8 hectare.

2.13. J. van Heel exploiteert op de percelen Burgemeester van Randwijkstraat 76 en 76A te Rossum een glastuinbouwbedrijf. De gronden hebben thans de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduidingen "agrarisch bouwperceel", "gt-glastuinbouw" en "2dw-maximaal toegestane bedrijfswoningen". Het agrarisch bouwblok van J. van Heel beslaat in het onderhavige plan een oppervlakte van ongeveer 6.720 m², waarvan de bestaande kassenbebouwing 5.600 m² bedraagt en is gelegen achter de woning Burgemeester van Randwijkstraat 76. De uitbreidingsmogelijkheid bedraagt 20% ten opzichte van de bestaande bebouwing en is gesitueerd achter de woning Burgemeester van Randwijkstraat 76A. Voorts is in artikel 3, vijfde lid, onder 3, van de planvoorschriften, voor zover thans van belang, voorzien in een wijzigingsbevoegdheid voor het college om met gebruikmaking van artikel 11 van de WRO onder in dit artikel genoemde voorwaarden het agrarisch bouwperceel te vergroten.

2.13.1. Het agrarisch bouwperceel van J. van Heel is uitgebreid met 20% ten opzichte van de bestaande bebouwing, hetgeen in overeenstemming is met het gemeentelijk en provinciaal beleid omtrent geïsoleerd gelegen glastuinbouwbedrijven. Niet in geding is dat de door J. van Heel gewenste uitbreidingsmogelijkheden op het perceel Burgemeester van Randwijkstraat 76a in strijd zijn met dit algemeen geformuleerde beleid. Ter zitting is gebleken dat noch door gemeenteraad bij de vaststelling van het plan noch door verweerder bij de goedkeuring daarvan is bezien of in dit concrete geval aanleiding bestond om af te wijken van het gemeentelijk en provinciaal beleid. In dit verband acht de Afdeling van belang dat uit het deskundigenbericht is af te leiden dat J. van Heel zich ter plaatse in 2000 heeft gevestigd met de bekend gemaakte intentie het toen reeds aanwezige bedrijf te vernieuwen en te ontwikkelen tot een glastuinbouwbedrijf in een omvang als destijds was toegestaan, hij als eerste fase in 2003 is overgegaan tot vernieuwing van de bestaande bebouwing en dat de inrichting van zijn bedrijf ook wijst op een intentie tot uitbreiding. Nu voorts J. van Heel van meet af aan heeft betoogd dat het zonder de door hem gewenste uitbreidingsmogelijkheden niet mogelijk is om een rendabele bedrijfsvoering te ontwikkelen, heeft verweerder ten onrechte niet bezien of in dit geval bijzondere omstandigheden aanwezig waren die ertoe noopten om van zijn beleid inzake de uitbreidingsmogelijkheden van solitaire glastuinbouwbedrijven af te wijken.

2.13.2. De conclusie is dat hetgeen J. van Heel heeft aangevoerd aanleiding geeft voor het oordeel dat het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" en de aanduidingen "agrarisch bouwperceel", "gt-glastuinbouw" en "2dw-maximaal toegestane bedrijfswoningen" ter plaatse van het perceel Burgemeester van Randwijkstraat 76a te Rossum, niet berust op een deugdelijke motivering. Het beroep is gegrond, zodat het bestreden besluit in zoverre wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb dient te worden vernietigd.

Het beroep van ZLTO voor zover dat betrekking heeft op het aanlegvergunningstelsel voor het omzetten van grasland in bouwland en

de maximaal toegestane oppervlakte van kassen bij grondgebonden agrarische hoofdactiviteiten

2.14. ZLTO betoogt dat het aanlegvergunningenstelsel voor het permanent omzetten van grasland naar bouwland niet noodzakelijk is, nu voor deze activiteiten reeds een ontheffing op grond van de Flora- en faunawet (hierna: Ffw) is vereist alsmede dat het aanlegvergunningenstelsel tot dubbele kosten voor de aanvrager leidt.

2.14.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat op grond van artikel 4, zesde lid, onder 1, van de planvoorschriften voor de beoordeling van de aanvraag voor een aanlegvergunning onder andere wordt getoetst aan onder meer het criterium dat het areaal weidevogelgebied niet structureel mag afnemen en geen onherstelbare ecologische schade mag plaatsvinden. Een dergelijk afweging vindt niet plaats in het kader van de Ffw.

2.14.2. Ingevolge artikel 4, eerste lid, van de planvoorschriften zijn de als "Agrarisch gebied met landschaps- en cultuurhistorische waarden" bestemde gronden onder meer bestemd voor het behoud en herstel van het graslandareaal, de relatief hoge grondwaterstanden, de rust en de openheid binnen de gronden aangeduid als "weidevogelgebied" en behoud en ontwikkeling van ecologische waarden.

In artikel 4, zesde lid, onder 1, van de planvoorschriften is een aanlegvergunningenstelsel opgenomen voor de gronden met de bestemming "Agrarisch gebied met landschaps- en cultuurhistorische waarden" voor onder meer het permanent omzetten van grasland naar bouwland. In dit artikel zijn tevens criteria voor verlening van de aanlegvergunning opgenomen. Hierin zijn onder meer de volgende criteria opgenomen: er mag geen onherstelbare schade plaatsvinden aan ecologische waarden in de gebieden aangeduid met "weidevogelgebied" en het areaal weidevogelgebied mag niet structureel afnemen.

2.14.3. Uit de wetsgeschiedenis van de Ffw komt naar voren dat deze wet zich met name richt op de bescherming van dier- en plantensoorten. Nu de criteria voor het aanlegvergunningenstelsel mede zien op de bescherming van het graslandareaal, de relatief hoge grondwaterstanden, de rust en de openheid binnen de gronden aangeduid als "weidevogelgebied" en het behoud en ontwikkeling van ecologische waarden, betreft dit de bescherming van andere belangen dan waar de Ffw op ziet. Gelet op de te beschermen belangen heeft verweerder in redelijkheid kunnen instemmen met het in artikel 4, zesde lid, onder 1, van de planvoorschriften neergelegde aanlegvergunningenstelsel voor het permanent omzetten van grasland in bouwland. Voorts heeft ZLTO niet aannemelijk gemaakt dat de aan het verlenen van een aanlegvergunning verbonden kosten leiden tot een onevenredige belemmering voor de bedrijfsvoering.

2.15. ZLTO betoogt voorts dat in het plan ten onrechte aanvullende voorwaarden zijn opgenomen voor het toestaan van teeltondersteunende kassen tot een oppervlakte van 1.500 m². Volgens ZLTO is op grond van het

streekplan een oppervlakte van 1.500 m² bij recht mogelijk. Voorts zijn de in het plan opgenomen voorwaarden te beperkend.

2.15.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat ingevolge het streekplan een vrijstellingsbepaling in een bestemmingsplan kan worden opgenomen voor het toestaan van een oppervlakte van 1.500 m² voor teeltondersteunende kassen. Volgens verweerder is het inherent aan een vrijstellingsbepaling dat beoordeeld moet worden of de vrijstelling kan worden verleend.

2.15.2. In het streekplan is opgenomen dat kassen die opgericht worden ter ondersteuning van de grondgebonden agrarische hoofdactiviteiten, met een oppervlakte van maximaal 1.000 m², zijn toegestaan op het agrarisch bouwperceel. Voorts kan indien gewenst in een bestemmingsplan voorzien worden in het opnemen van een vrijstellingsbepaling tot een maximum van 1.500 m². Hieruit volgt dat op grond van het in het streekplan opgenomen beleid, anders dan ZLTO betoogt, bij recht een oppervlakte van maximaal 1.000 m² is toegestaan.

2.15.3. Ingevolge artikel 3, derde lid, onder 1, en artikel 4, derde lid, onder 1, van de planvoorschriften, is, voor zover thans van belang, bepaald dat bij niet-glastuinbouwbedrijven maximaal 1.000 m² aan kassen is toegestaan.

Ingevolge artikel 3, aanhef en vierde lid, onder 7, en artikel 4, aanhef en vierde lid, onder 6 van de planvoorschriften kan het college vrijstelling verlenen om de maximaal toegestane oppervlakte bij niet-glastuinbouwbedrijven te vergroten tot 1.500 m² mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. er dient sprake te zijn van een zorgvuldige landschappelijke inpassing;
- b. het woon- en leefklimaat mogen niet onevenredig worden aangetast.

2.15.4. Ingevolge artikel 15, eerste lid, onder a, van de WRO is het college bevoegd om vrijstelling te verlenen van bij het plan aan te geven voorschriften met inachtneming van de in het plan vervatte regelen. Hieruit volgt dat het verlenen van een vrijstelling van een planvoorschrift aan voorwaarden gebonden mag zijn. Ook overigens heeft ZLTO niet aannemelijk gemaakt dat de voorwaarden voor de verlening van de vrijstelling te beperkend zijn.

2.15.5. De conclusie is dat hetgeen ZLTO heeft aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat artikel 4, zesde lid, onder 1, van de planvoorschriften en de artikelen 3, derde lid, onder 1, 4, derde lid, onder 1, in samenhang gelezen met de artikelen 3, vierde lid, onder 7, en 4, vierde lid, onder 6, van de planvoorschriften niet in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening. Daarin wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep is in zoverre mitsdien ongegrond.

Het beroep van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Aannemingsbedrijf M. van Herwijnen B.V." e.a. (hierna: Van Herwijnen B.V. e.a)

2.16. Van Herwijnen B.V. e.a. stellen dat ten onrechte de aannemersactiviteiten op het perceel Koestraat 7 niet als zodanig zijn bestemd. Het aannemersbedrijf wordt volgens hen sinds 1992 door het gemeentebestuur op het perceel gedoogd en door verweerder is een milieuvergunning verleend voor het meest belastende deel van de bedrijfsactiviteiten, zijnde het breken van puin. Nu in de directe omgeving geen alternatieve locatie voor handen is en ook vele andere niet-agrarische activiteiten in de omgeving positief zijn bestemd, diende de gemeenteraad de aannemersactiviteiten positief te bestemmen.

2.16.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat evenbedoelde aannemersactiviteiten in strijd zijn met zowel het voorheen geldende plan als het onderhavige plan en dat legalisering, gelet op het gemeentelijk en provinciaal beleid inzake het weren van zwaardere vormen van niet-agrarische bedrijvigheid in het buitengebied en het hanteren van een onderscheid in bedrijvigheid met een binding aan het buitengebied en overige niet-agrarische bedrijvigheid, niet tot de mogelijkheden behoort. Verweerder stelt voorts dat hij inderdaad een milieuvergunning heeft afgegeven voor puinbreekactiviteiten, maar dat een milieuvergunning slechts kan worden geweigerd in het belang van de bescherming van het milieu. Strijdigheid met gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk beleid kan geen aanleiding zijn om de milieuvergunning te weigeren.

2.16.2. Het noordelijk deel van het perceel Koestraat 7 te Kerkdriel heeft in het plan de bestemming "Niet-agrarische bedrijven" met de aanduiding "Ib-loonbedrijf" gekregen. Ingevolge artikel 6, tweede lid, onder a, van de planvoorschriften is de maximaal toegestane omvang van het loonbedrijf 4.500 m². Op dit gedeelte van het perceel staan een woning met kantoor en enkele loodsen. De bedrijfsbestemming heeft, gemeten vanaf de Koestraat, een diepte van meer dan 110 meter. Het overig deel van het perceel heeft de bestemming "Agrarisch gebied". Hiervan wordt volgens het deskundigenbericht een gedeelte gebruikt voor de buitenopslag van bouw- en sloopafval. Het perceel heeft een totale oppervlakte van ongeveer 1,5 hectare.

2.16.3. In het deskundigenbericht is opgenomen dat het perceel Koestraat 7 eigendom is van de vennootschap onder firma "Van Herwijnen V.O.F." (hierna: Van Herwijnen V.O.F.). Van Herwijnen V.O.F. exploiteert een agrarisch loonbedrijf en een champostverwerkend bedrijf. Tevens houdt Van Herwijnen V.O.F. enkele stuks vee. Voorts staat in het deskundigenbericht dat omstreeks 2002 wegens inkrimping van de champosthandel en afname van de activiteiten in het loonbedrijf, gezocht is naar nieuwe activiteiten in de vorm van inzameling en verwerking van bouw- en sloopafval. Voor deze activiteiten is door verweerder een milieuvergunning verleend. Een gedeelte van het perceel wordt door Van Herwijnen B.V. gebruikt voor het opslaan van machines. De inzameling en verwerking van het bouw- en sloopafval op

het perceel wordt door Van Herwijnen V.O.F. gezamenlijk met Van Herwijnen B.V. uitgevoerd.

2.16.4. Bij besluit van 8 september 2003 heeft het college Van Herwijnen V.O.F. onder oplegging van dwangsommen gelast ten aanzien van het perceel werkzaamheden, zowel in de bedrijfsgebouwen als daarbuiten, die geen binding hebben met de agrarische sector, te staken, te weten het open overslaan van grond, zand, puin, etc., bestratings- en andere civieltechnische materialen en ook het, al dan niet tijdelijk, breken van puin; de bewoning van de unit te staken en de unit, portable cabin en de zeecontainer te verwijderen. Deze aanschrijving is na de uitspraak van de Afdeling van 21 september 2005, 200410280/1 (www.raadvanstate.nl), onherroepelijk geworden.

2.16.5. Ingevolge artikel 1, zesde lid, van de planvoorschriften, voor zover thans van belang, is een agrarisch technisch hulpbedrijf een bedrijf dat gericht is op het verlenen van diensten aan agrarische bedrijven door middel van het telen van gewassen, het houden van dieren, of de toepassing van andere landbouwkundige methoden, uitgezonderd mestbewerking. Hieronder wordt volgens het voorschrift in ieder geval verstaan: mestopslag- en mesthandelsbedrijven en agrarische loonbedrijven (inclusief verhuurbedrijven voor landbouwwerktuigen). Vast staat dat de aannemersactiviteiten van Van Herwijnen B.V. e.a. niet binnen de toegekende bestemming passen.

2.16.6. In de plantoelichting en het streekplan is opgenomen dat het merendeel van niet-agrarische bedrijven niet thuishoort in het buitengebied. Op grond van genoemd beleid horen deze bedrijven thuis op een bedrijventerrein.

2.16.7. Gelet op de hiervoor weergegeven en inmiddels onherroepelijke aanschrijving kan niet staande worden gehouden dat ten deze sprake is van een situatie waarin het gemeentebestuur heeft berust dan wel had moeten berusten in de activiteiten zoals door Van Herwijnen V.O.F. gewenst. Mede gelet op het gemeentelijk en provinciaal beleid met betrekking tot het weren van zwaardere vormen van niet-agrarische bedrijvigheid in het buitengebied en het hanteren van een onderscheid in bedrijvigheid met een binding aan het buitengebied en overige niet-agrarische bedrijvigheid, heeft verweerder in redelijkheid kunnen instemmen met de keuze van de gemeenteraad de aannemersactiviteiten op het perceel niet positief te bestemmen. Met verweerder overweegt de Afdeling dat Van Herwijnen B.V. e.a. aan de verleende milieuvergunning geen verwachtingen kan ontleen, omdat bij de verlening daarvan ruimtelijke ordeningscriteria niet worden betrokken.

2.16.8. Ten aanzien van de door Van Herwijnen B.V. e.a. gemaakte vergelijking met enige andere bedrijven in de omgeving, wordt het volgende overwogen. De gemeenteraad heeft uiteengezet dat aan de Oude Weistraat 17 het aannemersbedrijf "Van den Biggelaar", waarnaar Van Herwijnen B.V. e.a. verwijzen, sinds 1993 een niet-agrarische bestemming heeft. Voor zover Van Herwijnen B.V. e.a. verwijzen naar het bedrijf "Grondwerken Zoetermeer B.V." heeft de gemeenteraad gesteld dat dit bedrijf een agrarische bestemming heeft gekregen. Gelet hierop heeft

verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de door Van Herwijnen B.V. e.a. genoemde situaties niet op één lijn te stellen zijn met hun situatie.

2.17. Voorts betogen Van Herwijnen B.V. e.a. dat ten onrechte het aannemersbedrijf op het perceel Wiekersweg 6/6a niet als zodanig is bestemd. Het gemeentebestuur is volgens Van Herwijnen B.V. e.a. op de hoogte dat op het perceel al gedurende veertien jaar een aannemersbedrijf wordt geëxploiteerd. Nu daartegen niet is opgetreden, behoren de activiteiten positief te worden bestemd, aldus Van Herwijnen B.V. e.a..

2.17.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat uit een voor dit plan uitgevoerde enquête blijkt dat op het perceel nog champignon- en fruitteelt plaatsvindt. Gelet hierop stemt hij in met de toegekende bestemming. Verweerder stelt, in navolging van de gemeenteraad, dat de aannemersactiviteiten gezien de buitenopslag en de omvang van de activiteiten niet in overeenstemming zijn met het gemeentelijk en provinciaal beleid voor het buitengebied.

2.17.2. Het perceel Wiekersweg 6/6a te Kerkdriel heeft de bestemming "Agrarisch gebied" met, voor zover thans van belang, de aanduidingen "agrarisch bouwperceel" en "ch-champignons".

Ingevolge artikel 3, eerste lid in samenhang met het tweede lid, onder e, van de planvoorschriften, zijn, voor zover thans van belang, de gronden met de bestemming "Agrarische doeleinden" met de aanduiding "ch-champignons" bestemd voor een champignonteeltbedrijf.

2.17.3. In het voorheen geldende plan "Buitengebied", vastgesteld door de gemeenteraad van de voormalige gemeente Maasdriel op 12 februari 1993, had het perceel de bestemming "Agrarisch gebied" waarbij aan dat perceel twee bouwpercelen waren toegekend.

Ingevolge artikel 5, eerste lid, van de planvoorschriften bij dat plan, zijn de gronden met de bestemming "Agrarisch gebied" bestemd voor de uitoefening van het agrarisch bedrijf.

2.17.4. M. van Herwijnen, directeur van Van Herwijnen B.V., is woonachtig in de woning op het perceel Wiekersweg 6. Zijn schoonouders wonen op het perceel Wiekersweg 6a. Voorheen exploiteerde de schoonvader van M. van Herwijnen (hierna: Van Herwaarden) een champignonteeltbedrijf op het perceel. De woningen en loodsen op het perceel, welke gedeeltelijk nog in gebruik zijn door Van Herwaarden, staan op het westelijk deel van het perceel. Het onbebouwde terrein ten oosten van de bebouwing wordt gebruikt voor buitenopslag, aldus het deskundigenbericht. Uit het deskundigenbericht is af te leiden dat thans geen champignonteeltbedrijf op het perceel meer is gevestigd, maar dat op het perceel nog slechts een aannemersbedrijf wordt geëxploiteerd.

2.17.5. Voor hetgeen in de plantoelichting en het streekplan is opgenomen over niet-agrarische bedrijven in het buitengebied, wordt verwezen naar de overweging 2.16.6..

2.17.6. Daargelaten het feit dat verweerder zich niet enkel heeft mogen baseren op de door Van Herwijnen B.V. e.a. ingevulde enquête, nu aannemelijk is dat de uitkomst hiervan niet meer in overeenstemming is met de feitelijke situatie, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt mogen stellen dat de aannemersactiviteiten niet in het beleid voor het buitengebied passen. De enkele omstandigheid dat de activiteiten reeds lange tijd worden uitgevoerd, verplichtte verweerder nog niet om in te stemmen met een bestemming waarbij die activiteiten worden toegelaten. Hierbij wordt van belang geacht dat het perceel ook voorheen niet als zodanig was bestemd en zowel het gemeentelijk als het provinciaal beleid erop gericht is om niet-agrarische bedrijven uit het buitengebied te weren, zodat een positieve bestemming van het aannemersbedrijf niet in de rede ligt.

2.18. De conclusie is dat hetgeen Van Herwijnen B.V. e.a. hebben aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de plandelen met de bestemming "Niet-agrarische bedrijven" met de aanduiding "lb-loonbedrijf" en de bestemming "Agrarisch gebied" ter plaatse van het perceel Koestraat 7 te Kerkdriel en het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" met, voor zover thans van belang, de aanduidingen "agrarisch bouwperceel" en "ch-champignons" ter plaatse van het perceel Wiekerseweg 6/6a te Kerkdriel niet in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening. Daarin wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep is mitsdien ongegrond.

Het beroep van E.W. Hoskam (hierna: Hoskam)

2.19. Hoskam betoogt dat ten onrechte de intensiveringszone voor champignonteelt is verkleind, waardoor zijn perceel aan de Hurwenensestraat buiten deze intensiveringszone is komen te liggen. Verplaatsing van zijn champignonteeltbedrijf naar de Hurwenensestraat is daardoor niet meer mogelijk, hetgeen noodzakelijk is nu in de directe nabijheid van zijn huidige bedrijf aan de Groenestraat 2a te Hurwenen woningbouw is voorzien.

2.19.1. Het perceel van Hoskam aan de Hurwenensestraat te Hurwenen (hierna: het perceel) heeft thans, evenals onder het voorheen geldende plan "Buitengebied herziening 1993", vastgesteld door de gemeenteraad van de voormalige gemeente Rossum op 23 februari 1995, de bestemming "Agrarisch gebied" zonder dat aan dat perceel een agrarisch bouwperceel is toegekend. Vast staat dat aan het perceel onder het voorheen geldende plan de aanduiding "zone ontwikkeling glastuinbouw" was toegekend, welke aanduiding in het onderhavige plan niet is opgenomen. Binnen deze gebieden waren soepelere uitbreidings- en vestigingsrandvoorwaarden voor bepaalde vormen van tuinbouwbedrijven van toepassing.

2.19.2. Uit de plantoelichting komt naar voren dat de gemeenteraad de intensiveringszone ten westen van Rossum, alwaar het perceel is gelegen, heeft verkleind, omdat het gebied op minder dan 500 meter van het Vogel- en Habitatrichtlijngebied "De Hurwenense Kil" is gelegen, het op korte

afstand ligt van burgerwoningen en omdat slechts een geringe oppervlakte van dit intensiveringsgebied wordt benut.

Gelet hierop heeft verweerder, nog daargelaten de vraag of Hoskam onder het voorheen geldende plan zijn bedrijf kon verplaatsen naar het perceel, zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de verkleining van de intensiveringszone, gelet op de daarbij betrokken belangen, niet onredelijk is. Hierbij heeft verweerder mogen betrekken dat, anders dan Hoskam stelt, de intensiveringsgebieden niet verdwijnen, doch dat deze slechts zijn verkleind. Tevens blijkt uit het deskundigenbericht dat Hoskam geen blijk heeft gegeven van concrete plannen om zijn bedrijf te verplaatsen. Gelet hierop heeft verweerder de belangen die zijn gediend met verkleining van de intensiveringszone zwaarder kunnen laten wegen dan de belangen van Hoskam.

2.19.3. Voor zover Hoskam stelt dat gezien de afstand tot het Natura 2000-gebied dit niet de reden kan zijn om het perceel buiten de intensiveringszone te houden, omdat zijn bedrijf op grotere afstand ligt dan de intensieve veehouderijen en glastuinbouwbedrijven waaraan verweerder goedkeuring heeft onthouden, overweegt de Afdeling dat het beroep in zoverre feitelijke grondslag mist, nu uit de plankaart blijkt dat de percelen waaraan verweerder goedkeuring heeft onthouden, Molenstraat 37 te Hurwenen en Hurwenensestraat 3 te Hurwenen, op ongeveer dezelfde afstand van het betreffende gebied zijn gelegen.

2.19.4. De conclusie is dat hetgeen Hoskam heeft aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" ter plaatse van het perceel van Hoskam aan de Hurwenensestraat te Hurwenen, niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep is mitsdien ongegrond.

Het beroep van J. van Boksel (hierna: Van Boksel)

2.20. Van Boksel betoogt dat op zijn perceel ten onrechte niet is voorzien in de mogelijkheid tot het bouwen van een dienstwoning.

Hiertoe voert hij in de eerste plaats aan dat het streekplanbeleid met betrekking tot bedrijfswoningen niet op zijn situatie van toepassing is, omdat het Streekplan Gelderland 1996 in dit geval van toepassing is. Verder betoogt Van Boksel aan dat hij een volwaardig agrarisch bedrijf exploiteert en hij in 2003 een bouwvergunning voor bedrijfsbebouwing heeft gekregen waarbij al een dienstwoning was ingetekend. Naar zijn mening is hiermee het vertrouwen gewekt dat hij een dienstwoning zou kunnen verkrijgen. Voorts heeft Van Boksel uiteen gezet dat verweerder weliswaar een stringent beleid voert met betrekking tot tweede dienstwoningen en wegens de te ruime vrijstellingsmogelijkheden daarvoor aan de betreffende planvoorschriften goedkeuring heeft onthouden, maar dat een tweede bedrijfswoning in het beleid van verweerder niet is uitgesloten.

2.20.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat nu bij het perceel een dienstwoning aanwezig is geweest, maar daarvan is afgesplitst en bestemd als burgerwoning, niet zonder meer kan worden meegewerkt aan het opnieuw oprichten van een bedrijfswoning. Het anti-versteningsbeleid in het buitengebied en het beleid in het streekplan met betrekking tot tweede bedrijfswoningen staan hieraan in de weg, aldus verweerder.

2.20.2. Van Boksel exploiteert een glastuinbouwbedrijf aan de Ammerzodenseweg 28 te Hedel. Het perceel heeft de bestemming "Agrarisch gebied" waarbij ten aanzien van een deel van dat perceel de aanduidingen "agrarisch bouwperceel", "gt-glastuinbouw" en "adw-bedrijf waarvan bedrijfswoning is afgesplitst" gelden. Ingevolge artikel 3, tweede lid, onder i, van de planvoorschriften is, voor zover thans van belang, per agrarisch bedrijf één bedrijfswoning toegestaan, met dien verstande dat ter plaatse van de aanduiding "adw-bedrijf waarvan bedrijfswoning is afgesplitst" geen bedrijfswoningen zijn toegestaan. De voormalige bedrijfswoning aan de Ammerzodenseweg 30 heeft thans de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduiding "Δ-burgerwoning".

2.20.3. Onder het voorheen geldende plan "Buitengebied", vastgesteld door de gemeenteraad van de voormalige gemeente Hedel op 28 juni 1995, had het perceel de bestemming "Agrarisch gebied" en was hieraan een agrarisch bouwblok toegekend. De woning aan de Ammerzodenseweg 30 was binnen dit agrarisch bouwblok gelegen.

2.20.4. In de plantoelichting staat dat in het plan een regeling is opgenomen, waarin voor een eerste agrarische bedrijfswoning een verzwaarde volwaardigheid dient te worden aangetoond. Voor de oprichting van een tweede agrarische bedrijfswoning dient volgens de plantoelichting de noodzaak daartoe te worden aangetoond. Voor bedrijven, waar in het verleden afsplitsing van de toenmalige bedrijfswoning heeft plaatsgevonden is de oprichting van een nieuwe bedrijfswoning niet toegestaan, aldus de plantoelichting.

2.20.5. Het betoog van Van Boksel dat het streekplanbeleid met betrekking tot bedrijfswoningen niet op zijn situatie van toepassing is, kan, nog daargelaten de inhoud van het beleid ten aanzien van bedrijfswoningen in het Streekplan Gelderland 1996, niet slagen, omdat de overgangsbepaling in het streekplan in dit geval niet van toepassing is. Hierin is, voor zover thans van belang, bepaald dat indien een bestemmingsplan is vastgesteld vóór de inwerkingtreding van het streekplan het beleid van toepassing blijft zoals dat gold ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan. Nu het streekplan op 20 september 2005 in werking is getreden en het onderhavige plan eerst nadien, te weten op 22 februari 2006, is vastgesteld, is de overgangsbepaling van het streekplan niet van toepassing en dient het streekplan als toetsingskader. Dat de door Van Boksel gewenste bedrijfswoning op een bouwtekening uit 2003 is ingetekend, doet daar niet aan af.

2.20.6. In het streekplan is opgenomen dat het vanuit bedrijfsmatig oogpunt gewenst kan zijn om bij een agrarisch bedrijf een tweede bedrijfswoning te realiseren. Dit wordt beoordeeld aan de hand van 3 criteria: de aard, omvang en continuïteit van het bedrijf. De tweede bedrijfswoning moet nodig zijn voor controle en toezicht buiten normale werkuren en op niet te voorziene tijdstippen, aldus het streekplan.

2.21. Wat betreft de stelling van Van Boksel dat het plan hem ten onrechte niet de mogelijkheid biedt een bedrijfswoning te bouwen, overweegt de Afdeling het volgende.

De hoofdregel die in de planvoorschriften is opgenomen, is dat per bestemmingsvlak één bedrijfswoning is toegestaan, maar dat ten aanzien van voormalige bedrijfswoningen die van agrarische bedrijven zijn afgesplitst en vervolgens als burgerwoning zijn bestemd een uitzondering wordt gemaakt in die zin dat geen (nieuwe) bedrijfswoning meer wordt toegestaan. Nu gelet op de systematiek van de WRO de gemeenteraad een grote beleidsvrijheid heeft bij het vaststellen van bestemmingen voor gronden is de aldus door de gemeenteraad, onder verwijzing naar het anti-versteningbeleid gemaakte keuze om de mogelijkheid voor het oprichten van een tweede dienstwoning in enkele gevallen uit te sluiten, op zich niet ten onrechte aanvaard door verweerder.

Anders dan Van Boksel stelt heeft de omstandigheid dat bij de gekozen wijze van bestemmen de mogelijkheid voor het oprichten van een tweede dienstwoning niet is opgenomen, niet tot gevolg dat sprake is van strijd met het streekplan. Een verplichting om in geval van afgesplitste bedrijfswoningen een nieuwe of tweede bedrijfswoning op te nemen valt daarin niet te lezen.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is af te leiden dat Van Boksel ten tijde van de aankoop van het bedrijf - zonder woning - in 2003 ervan op de hoogte was dat geen bedrijfswoning meer zou worden toegestaan. Voorts heeft Van Boksel geen vertrouwen kunnen ontleen aan het feit dat op de tekening behorende bij de aanvraag voor een bouwvergunning voor het oprichten van bedrijfsbebouwing, een bedrijfswoning is ingetekend, omdat in de aanvraag bouwvergunning duidelijk is vermeld dat de aanvraag bedrijfsbebouwing betreft en bij de verlening van de vergunning kenbaar is gemaakt dat de woning aan de Ammerzodenseweg 30 als eerste bedrijfswoning wordt aangemerkt. Gelet hierop heeft verweerder zich in navolging van de gemeenteraad in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat in dit geval niet in de mogelijkheid van de bouw van een nieuwe bedrijfswoning behoefde te worden voorzien.

2.22. Voorts betoogt Van Boksel dat de aan zijn gronden toegekende uitbreidingsmogelijkheden met betrekking tot het bouwperceel niet voldoende zijn.

2.22.1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het bedrijf van Van Boksel buiten de intensiveringsgebieden voor glastuinbouw is gelegen, voor welke bedrijven in het plan, in overeenstemming met het provinciaal beleid,

een uitbreidingsmogelijkheid van maximaal 20% ten opzichte van de bestaande bebouwing is opgenomen.

2.22.2. Voor het gemeentelijk en provinciaal beleid inzake de uitbreidingsmogelijkheden voor glastuinbouw wordt hier verwezen naar de overwegingen 2.11.2. en 2.11.4..

2.22.3. Van Boksel beschikt thans over ongeveer 10.675 m² aan bedrijfsbebouwing op het perceel. In overeenstemming met het gemeentelijk en provinciaal beleid is het agrarisch bouwperceel van Van Boksel met 20% vergroot ten opzichte van de reeds bestaande bedrijfsbebouwing.

2.22.4. Voor zover Van Boksel stelt dat de uitbreidingsmogelijkheden van 20% ten opzichte van de bestaande bebouwing niet voldoende zijn, wordt overwogen dat in hetgeen hij heeft aangevoerd op zichzelf geen reden wordt gezien voor het oordeel dat verweerder in het onderhavige geval diende af te wijken van het gemeentelijk en provinciaal beleid.

Uit het onderzoek door de deskundige is evenwel af te leiden dat ongeveer 1.600 m² van het aan Van Boksel toegekende agrarisch bouwperceel is gelegen op het naastliggende perceel achter de woning Ammerzodenseweg 30, welke gronden Van Boksel niet in eigendom heeft. Hij kan derhalve de hem geboden uitbreidingsruimte, welke is gelegen achter de woning aan de Ammerzodenseweg 30, niet zonder meer benutten. De gemeenteraad heeft in zoverre door de gewijzigde vaststelling van het plan niet bereikt dat aan Van Boksel een uitbreidingsruimte van 20% wordt geboden ten opzichte van de bestaande bebouwing, zoals de gemeenteraad heeft beoogd. Verweerder heeft dit miskend.

2.22.5. De conclusie is dat hetgeen Van Boksel heeft aangevoerd aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied", ter plaatse van het perceel Ammerzodenseweg 28 te Hedel, niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Hieruit volgt dat verweerder, door het plandeel goed te keuren, heeft gehandeld in strijd met artikel 28, tweede lid, van de WRO in samenhang met artikel 10:27 van de Awb. Het beroep is gegrond, zodat het bestreden besluit, voor zover hierbij goedkeuring is verleend aan voornoemd plandeel, dient te worden vernietigd. Hieruit volgt dat er rechtens maar één te nemen besluit mogelijk is, zodat de Afdeling aanleiding ziet om goedkeuring te onthouden aan voornoemd plandeel.

Het beroep van F. Verlouw (hierna: Verlouw)

2.23. Verlouw stelt dat ten onrechte geen agrarische bouwpercelen zijn toegekend aan zijn percelen aan de Uilecotenweg te Ammerzoden en de Veldweg te Hedel. Hierdoor kan hij zijn bedrijf niet naar voornoemde percelen verplaatsen, terwijl dit, gezien de voorziene woningbouw in de directe omgeving van zijn bedrijf op de huidige locatie, wel noodzakelijk is.

2.23.1. Verweerder kan instemmen met het standpunt van de gemeenteraad dat de plannen van Verlouw nog niet concreet genoeg zijn om

bouwpercelen toe te kennen aan de desbetreffende percelen. Tevens is volgens verweerder verplaatsing van het champignonteeltbedrijf slechts mogelijk naar een intensiveringsgebied en zijn de percelen van Verlouw niet binnen een dergelijk gebied gelegen.

2.23.2. Verlouw exploiteert een champignonteeltbedrijf en een ponyfokkerij aan de Langedijkstraat 4 te Ammerzoden. Dit perceel is gelegen in de kern van Ammerzoden, die niet tot het plangebied behoort. Uit het deskundigenbericht is af te leiden dat op en nabij het perceel van Verlouw woningbouw is voorzien, waardoor het bedrijf van Verlouw moet worden verplaatst. Tevens is uit het deskundigenbericht af te leiden dat Verlouw thans in onderhandeling is over de verplaatsing van zijn champignonteeltbedrijf naar zijn perceel aan de Uilecotenweg te Ammerzoden en verplaatsing van de ponyfokkerij naar een perceel aan de Bernseweg te Ammerzoden, welk perceel Verlouw thans nog niet in eigendom heeft.

2.23.3. Het perceel aan de Uilecotenweg te Ammerzoden, kadastraal bekend sectie M, nummer 278, heeft de bestemming "Agrarisch gebied met landschaps- en cultuurhistorische waarden" met de aanduiding "karakteristiek oeverwallandschap". Aan dit perceel is geen agrarisch bouwperceel toegekend. Het perceel van Verlouw aan de Veldweg heeft de bestemming "Agrarisch gebied" zonder dat daaraan een agrarisch bouwperceel is toegekend.

2.23.4. De Afdeling stelt voorop dat het door verweerder aanvaarde beleid van de gemeenteraad om in beginsel geen nieuwe bouwpercelen in het buitengebied toe staan voor agrarische bedrijven in zijn algemeenheid niet onredelijk is. Voorts hebben de gemeenteraad bij vaststelling van het plan en verweerder bij goedkeuring daarvan zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de plannen van Verlouw met betrekking tot de verplaatsing van zijn bedrijf niet voldoende concreet waren om de door Verlouw gewenste agrarische bouwpercelen toe te kennen.

2.23.5. De conclusie is dat hetgeen Verlouw heeft aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied met landschaps- en cultuurhistorische waarden" met de aanduiding "karakteristiek oeverwallandschap" ter plaatse van het perceel Uilecotenweg te Ammerzoden, kadastraal bekend sectie M, nummer 278, en het perceel van Verlouw met de bestemming "Agrarisch gebied" aan de Veldweg te Ammerzoden, niet in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep is mitsdien ongegrond.

Het beroep van G.C. Verachtert (hierna: Verachtert)

2.24. Verachtert stelt dat ten onrechte het agrarisch bouwperceel op zijn perceel Provinciale weg 54 is verkleind. Hij heeft net zoals onder het voorheen geldende plan een agrarisch bouwblok op het hele perceel nodig,

omdat het thans toegekende agrarische bouwperceel te klein is voor een rendabele bedrijfsvoering.

Verachttert stelt voorts dat hij gecompenseerd wil worden als het agrarisch bouwperceel wordt verkleind. De compensatie zou volgens Verachttert moeten bestaan uit het toekennen van een bouwmogelijkheid voor twee nieuwe burgerwoningen op het perceel tussen de Provinciale weg 50 en Provinciale weg 54 of voor één burgerwoning op dit perceel en de mogelijkheid om een nieuwe burgerwoning te bouwen op het perceel Provinciale weg 54.

2.24.1. Verachttert woont op het perceel Provinciale weg 50 en is eigenaar van het perceel Provinciale weg 54. Het perceel Provinciale weg 54 (hierna: het perceel) heeft de bestemming "Agrarisch gebied" waarbij voor een deel van dat perceel de aanduiding "agrarisch bouwperceel" geldt.

2.24.2. Onder de vigeur van het voorheen geldende plan "Buitengebied", vastgesteld door de gemeenteraad van de voormalige gemeente Maasdriel op 12 februari 1993, had het perceel de bestemming "Agrarisch gebied" met een bouwperceel van ongeveer 6.000 m².

2.24.3. Voor zover Verachttert stelt dat de planregeling leidt tot een inperking van de onder het voorheen geldende plan toegestane bouwmogelijkheden, stelt de Afdeling voorop dat in het algemeen aan een geldend bestemmingsplan geen blijvende rechten kunnen worden ontleend. De gemeenteraad kan op grond van gewijzigde planologische inzichten en na afweging van alle betrokken belangen andere bestemmingen en voorschriften voor gronden vaststellen. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan een uitzondering had moeten worden gemaakt op dit uitgangspunt. Hierbij acht de Afdeling van belang dat uit het deskundigenbericht is af te leiden dat Verachttert sinds 1993 geen agrarische activiteiten meer heeft uitgeoefend op het perceel, maar dat hij slechts hobbymatig dieren houdt. Uit dien hoofde is een aanpassing van het bouwblok gelet op de feitelijke situatie niet onredelijk. Hetgeen Verachttert heeft aangevoerd met betrekking tot de verkoop van het perceel, waardoor mogelijk in de toekomst op het perceel een agrarisch bedrijf zal worden uitgeoefend, is een zodanig onzekere factor dat verweerder daarmee bij zijn besluitvorming geen rekening behoefde te houden.

2.24.4. Evenmin valt in te zien dat verweerder gehouden was goedkeuring te onthouden nu aan de percelen van Verachttert geen nieuwe burgerwoonbestemming is toegekend. Het zonder meer toelaten daarvan zou in beginsel strijdig zijn met het gemeentelijk en provinciaal beleid ter zake. De belangen van Verachttert zijn niet zodanig dat zij tot een afwijking van dat beleid noodzaakten. In artikel 3, vijfde lid, onder 4, van de planvoorschriften is wel de bevoegdheid voor het college opgenomen om met gebruikmaking van artikel 11 van de WRO, onder in het planvoorschrift genoemde voorwaarden, het agrarisch bedrijf om te zetten in een burgerwoning.

2.24.5. De conclusie is dat hetgeen Verachttert heeft aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plandeel met de bestemming

"Agrarisch gebied" met de aanduiding "agrarisch bouwperceel" ter plaatse van het perceel Provinciale weg 50-54 niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Daarin wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit op dit punt anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep is mitsdien ongegrond.

Het beroep van A.E.J. van Heel (hierna: A. van Heel)

2.25. A. van Heel betoogt dat zijn perceel aan de Laarstraat ten onrechte niet bestemd is als aannemersbedrijf, omdat het gebruik van het perceel als opslagterrein voor zijn aannemersbedrijf sinds 1993 wordt gedoogd. Hij stelt voorts dat verweerder bij de beantwoording van zijn bedenkingen ten onrechte heeft verwezen naar het Kroonbesluit van 13 januari 1997, nr. 97.00086, aangezien hierin juist wordt bevestigd dat hij sinds lange tijd een aannemersbedrijf exploiteert op het perceel.

2.25.1. Verweerder kan instemmen met de door de gemeenteraad toegekende agrarische bestemming, omdat op het desbetreffende perceel slechts opslag van aannemersbenodigdheden plaatsvindt en het aannemersbedrijf daar zelf niet is gevestigd. Voorts zijn de activiteiten op het perceel in strijd met het gemeentelijk beleid. Verweerder verwijst eveneens naar voornoemd Kroonbesluit waarin zijn besluit, waarin hij goedkeuring heeft onthouden aan het positief bestemmen van de opslag van het bedrijf van A. van Heel, door de Kroon in stand is gelaten.

2.25.2. Het perceel van A. van Heel is gelegen aan de Laarstraat te Kerkdriel, kadastraal bekend sectie P, nummer 346, en heeft, voor zover thans van belang, de bestemming "Agrarisch gebied". Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de planvoorschriften zijn, voor zover thans van belang, deze gronden bestemd voor agrarisch (bedrijfsmatig) gebruik en een niet-agrarische nevenactiviteit bij een agrarisch bedrijf.

2.25.3. Uit het deskundigenbericht is af te leiden dat A. van Heel sinds 1962 een aannemersbedrijf exploiteert aan de Bulkseweg te Kerkdriel, welk perceel is gelegen in de kern van Kerkdriel die niet het in onderhavige plan is opgenomen. Voorts is in het deskundigenbericht opgenomen dat A. van Heel het perceel aan de Laarstraat gebruikt voor buitenopslag van (wegen)bouwmaterialen.

2.25.4. Anders dan A. van Heel betoogt, kan naar het oordeel van de Afdeling uit het voornoemde Kroonbesluit niet worden afgeleid dat hij een aannemersbedrijf op het perceel aan de Laarstraat exploiteert. De Kroon heeft in dit besluit slechts overwogen dat A. van Heel het perceel sinds 1989 in strijd met het geldende bestemmingsplan gebruikt als opslagterrein voor bouwmaterialen en als parkeerterrein voor bij het bedrijf behorende voertuigen en dat het toekennen van de bestemming "Bedrijfsbebouwing" met de aanduiding "an-aannemersbedrijf" aan het perceel een voortzetting zou betekenen van het gebruik van het perceel als opslag- en parkeerterrein en tevens nieuwvestiging van een niet-agrarisch bedrijf in het buitengebied met zich brengt.

Voorts heeft de Kroon bij dit besluit uitdrukkelijk ingestemd met de

weigering van verweerder om goedkeuring te hechten aan een positieve bestemming van de bedrijfsactiviteiten van A. van Heel en met de onthouding van goedkeuring van het betreffende plandeel door verweerder.

2.25.5. Nu niet is gebleken van een voor dit perceel relevante wijziging in het beleid en evenmin van gewijzigde omstandigheden die verweerder ertoe hadden moeten brengen thans anders te oordelen, is de conclusie dat hetgeen A. van Heel heeft aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plandeel met, voor zover thans van belang, de bestemming "Agrarisch gebied" ter plaatse van het perceel aan de Laarstraat te Kerkdriel, kadastraal bekend sectie P, nummer 346, niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep is mitsdien ongegrond.

Het beroep van F.X. Verhoeven (hierna: Verhoeven)

2.26. Het beroepschrift van Verhoeven is gericht tegen de goedkeuring van het plandeel "Agrarisch gebied met landschaps- en cultuurhistorische waarden" en de aanduidingen "karakteristiek komgebied" en "Δ-burgerwoning" aan de Laarstraat 37 te Velddriel, omdat deze bestemming niet voorziet in de mogelijkheid voor de bouw van een grotere woning. Voor zover ter zitting door Verhoeven is beoogd de omvang van het geding uit te breiden tot de goedkeuring van voornoemd plandeel, omdat hierin niet is voorzien in de bouw van een tweede woning, moet dit in strijd met een goede procesorde worden geacht. Niet is gebleken dat Verhoeven dit aspect niet eerder naar voren had kunnen brengen, zodat dit buiten beschouwing dient te worden gelaten.

2.26.1. Verhoeven betoogt dat in het plan ten onrechte verschil wordt gemaakt tussen een burgerwoning en een bedrijfswoning. Hij wenst de burgerwoning aan de Laarstraat 37 te vervangen door een grotere, aan de ziekte van zijn echtgenote aangepaste woning. De maximaal toegestane inhoud van een bedrijfswoning is voor het bouwplan van Verhoeven wel voldoende.

2.26.2. Verhoeven is woonachtig op het perceel Laarstraat 37 te Velddriel. Dit perceel heeft de bestemming "Agrarisch gebied met landschaps- en cultuurhistorische waarden" en de aanduidingen "karakteristiek komgebied" en "Δ-burgerwoning".

2.26.3. Ingevolge artikel 4, eerste lid, van de planvoorschriften, zijn, voor zover thans van belang, de gronden op de kaart aangegeven met de bestemming "Agrarische doeleinden met landschaps- en cultuurhistorische waarden" bestemd voor burgerwoningen, uitsluitend op of nabij de aanduiding "Δ-burgerwoning". Voorts is ingevolge artikel 4, derde lid, onder 3, van de planvoorschriften, voor zover van belang, bepaald dat de inhoud van een burgerwoning maximaal 600 m³ mag zijn, tenzij de bestaande burgerwoning een grotere inhoud heeft. In dat geval geldt de grotere inhoud

als maximale inhoud. Ingevolge artikel 4, derde lid, onder 1, van de planvoorschriften mag, voor zover thans van belang, een bedrijfswoning een maximale inhoud van 750 m³ hebben. Een bedrijfswoning op de bestemming "Agrarische doeleinden met landschaps- en cultuurhistorische waarden" is ingevolge artikel 4, tweede lid, onder i, van de planvoorschriften slechts mogelijk bij een agrarisch bedrijf.

2.26.4. Niet in geschil is dat Verhoeven geen agrarisch bedrijf uitoefent op het perceel Laarstraat 37, zodat hij blijkens de planvoorschriften die ten aanzien van dat perceel van toepassing zijn geen recht kan doen gelden op een bedrijfswoning.

Met betrekking tot de stelling van Verhoeven dat in het plan ten onrechte verschil gemaakt wordt tussen de maximale inhoudsmaat van een burgerwoning en een bedrijfswoning, overweegt de Afdeling dat verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat gezien het verschil in feitelijk gebruik tussen een bedrijfswoning - waar veelal ook zekere voorzieningen ten behoeve van het bedrijf, zoals kantoorruimte, aanwezig dienen te zijn - en een burgerwoning, een grotere maximale inhoud voor een bedrijfswoning gerechtvaardigd is. Voorts kan - zoals inmiddels ook is geschied - op grond van artikel 24, eerste lid, van de planvoorschriften vrijstelling worden verleend voor een 10% groter bouwvolume. Dat Verhoeven hiermee niet toe zou kunnen is door hem niet aannemelijk gemaakt.

2.26.5. Voor zover Verhoeven bezwaar heeft tegen de aanduiding "karakteristiek komgebied" op het perceel aan de Laarstraat 37, wordt overwogen dat Verhoeven niet aannemelijk heeft gemaakt, dat deze aanduiding voor hem een wezenlijke beperking met zich brengt. Anders dan Verhoeven ter zitting heeft gesteld, is in de planvoorschriften niet opgenomen dat op de gronden met deze aanduiding geen vervangende woningbouw is toegestaan. De stelling mist derhalve feitelijke grondslag.

2.27. Voor zover Verhoeven stelt dat zijn aannemersbedrijf aan de Laarstraat 36 te Velddriel niet voldoende uitbreidingsmogelijkheden heeft gekregen, wordt het volgende overwogen.

2.27.1. Het perceel Laarstraat 36 heeft de bestemming "Niet-agrarische bedrijven" met de aanduidingen "an-pw-aannemer pompinstallaties en waterzuivering" en "Odw-maximaal aantal bedrijfswoningen" gekregen.

Ingevolge artikel 6, tweede lid, onder a, van de planvoorschriften is, voor zover thans van belang, op het perceel van Verhoeven een oppervlakte aan bedrijfsbebouwing van ongeveer 1115 m² toegestaan. Niet in geding is dat dit overeenkomt met de bestaande bedrijfsbebouwing.

Ingevolge artikel 6, derde lid, van de planvoorschriften mag Verhoeven daarop maximaal 10% uitbreiden.

2.27.2. In de plantoelichting staat dat voor bedrijven waar reeds meer dan 375 m² aan bebouwd oppervlak aanwezig is slechts een (rechtstreekse) uitbreiding van maximaal 10% van het bebouwde oppervlak kan worden toegestaan. Bedrijven die verder willen doorgroeien behoren volgens de

plantoelichting niet in het buitengebied thuis, maar dienen een plaats te vinden op een bedrijventerrein of een andere geëigende locatie in de kern. Wanneer dit evenwel niet tot de mogelijkheden behoort, kan slechts door middel van een planherziening een uitbreiding mogelijk worden gemaakt, aldus de plantoelichting.

In het streekplan staat dat de meeste vormen van bedrijvigheid niet thuishoren in het buitengebied, maar op een bedrijventerrein.

Gelet op het beleid in het streekplan en de plantoelichting is de aan Verhoeven toegekende uitbreidingsmogelijkheid in overeenstemming met dit beleid. Verhoeven heeft niet aannemelijk gemaakt dat dit beleid onredelijk is dan wel waarom in zijn geval een uitzondering op dit beleid dient te worden gemaakt.

2.27.3. De conclusie is dat hetgeen Verhoeven heeft aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plandeel met de bestemming "Agrarische doeleinden met landschaps- en cultuurhistorische waarden" en de aanduidingen "karakteristiek komgebied" en "Δ-burgerwoning" aan de Laarstraat 37 te Velddriel en het plandeel met de stemming "Niet-agrarische bedrijven" met de aanduidingen "an-pw-aannemer pompinstallaties en waterzuivering" en "Odw-maximaal aantal bedrijfswoningen" aan de Laarstraat 36 te Velddriel niet in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening. Daarin wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep is mitsdien ongegrond.

Het beroep van de maatschap "Maatschap Van Schayk" (hierna: maatschap Van Schayk

2.28. De maatschap Van Schayk betoogt in de eerste plaats dat verweerder ten onrechte goedkeuring heeft verleend aan het plan, voor zover dat voorziet in een brandweerkazerne grenzend aan één van haar percelen, gelegen aan de Steenbeemdstraat (hierna: het perceel). De aanwezigheid van de brandweerkazerne beperkt haar in haar uitbreidingsmogelijkheden. Volgens de maatschap Van Schayk wordt de brandweerkazerne eerst in het raadsvoorstel van 24 januari 2006 genoemd, zodat zij pas bij de gewijzigde vaststelling van het plan daartegen kon opkomen.

2.29. Uit het verslag vooroverleg en inspraak blijkt dat reeds in de fase van vooroverleg en inspraak met betrekking tot het plan de mogelijke realisatie van de brandweerkazerne in beeld was en dat de maatschap Van Schayk hiervan, gelet op het feit dat zij reeds toen bezwaren heeft geuit tegen de realisatie van de brandweerkazerne, ook op de hoogte was. Het beroep mist in zoverre derhalve feitelijke grondslag. Voorts heeft de maatschap Van Schayk in onvoldoende mate aannemelijk gemaakt dat de realisatie van een brandweerkazerne naast het perceel haar beperkt in haar uitbreidingsmogelijkheden.

2.30. De maatschap Van Schayk betoogt voorts dat het perceel ten onrechte niet meer in een intensiveringszone voor glastuinbouw is gelegen. Hierdoor wordt zij ernstig in haar uitbreidingsmogelijkheden beperkt.

2.30.1. Uit het deskundigenbericht is af te leiden dat de maatschap Van Schayk een glastuinbouwbedrijf exploiteert op gronden aan de Grote Inghweg en Steenbeemdstraat te Kerkdriel. Slechts een klein deel van haar gronden is in het plangebied opgenomen. Dit zijn de gronden tussen de Steenbeemdstraat en de Berm (hierna: het perceel). Deze gronden hebben, voor zover thans van belang, de bestemming "Agrarisch gebied". Een agrarisch bouwperceel is aan deze gronden niet toegekend.

2.30.2. Het perceel was onder het voorheen geldende plan "Buitengebied", vastgesteld door de gemeenteraad van de voormalige gemeente Maasdriel op 12 februari 1993, niet aangewezen als intensiveringszone glastuinbouw. De omstandigheid dat de gemeenteraad van Maasdriel in 2002 het bestemmingsplan "Buitengebied" heeft vastgesteld waarin het perceel wel was aangewezen als intensiveringszone mist betekenis omdat dit bestemmingsplan nooit rechtskracht heeft verkregen. Het beroep van de maatschap Van Schayk, voor zover zij betoogt dat het perceel voorheen wel was aangeduid als intensiveringszone, mist in zoverre derhalve feitelijke grondslag.

2.30.3. Het gemeentelijk en provinciaal beleid, zoals weergegeven in overweging 2.11.2. en 2.11.4. is erop gericht om glastuinbouwbedrijven zoveel mogelijk te concentreren. Gelet hierop, mede in acht genomen de gemeentelijke vrijheid voor het toekennen van bestemmingen aan gronden, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid met de gekozen bestemmingsregeling heeft kunnen instemmen. Dat de maatschap Van Schayk over twee dienstwoningen beschikt doet daar niet aan af.

2.31. Voorts heeft de maatschap Van Schayk aangevoerd dat zij de mogelijkheden om op het perceel wandelkappen als teeltondersteunende voorzieningen te verwezenlijken onvoldoende acht.

2.31.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat in het plan een regeling is opgenomen met betrekking tot teeltondersteunende voorzieningen als wandelkappen en dat de wens van de maatschap Van Schayk voor het oprichten van wandelkappen met een hoogte van 4,20 meter zal moeten worden getoetst aan de in artikel 3, zesde lid, van de planvoorschriften vervatte regeling, welke regeling hem niet onredelijk voorkomt.

2.31.2. Ingevolge artikel 1, lid 21, van de planvoorschriften is een bouwwerk elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die hetzij direct of indirect met de grond verbonden is, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond.

Ingevolge artikel 1, lid 30, van de planvoorschriften is een gebouw elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.

Ingevolge artikel 1, lid 8, van de planvoorschriften is een ander bouwwerk een bouwwerk, geen gebouw zijnde.

2.31.3. Ingevolge artikel 3, zesde lid, onder 1, van de planvoorschriften is het verboden op de in dit artikel bedoelde gronden zonder of in afwijking van

een schriftelijke vergunning van het college (aanlegvergunning) de in een bijbehorende tabel vermelde werken en werkzaamheden uit te voeren; de aanlegvergunning kan uitsluitend worden verleend als wordt voldaan aan de in de tabel genoemde criteria.

In de bijbehorende tabel zijn, voor zover hier van belang, onder aanlegvergunningplichtige werken/werkzaamheden onder meer aangegeven:

"Het aanbrengen van teeltondersteunende voorzieningen, voor zover niet zijnde de categorie laag/tijdelijk (zie begripsbepaling)."

In deze tabel is voor deze categorie als criteria voor verlening van de aanlegvergunning opgenomen:

1. De activiteiten zijn noodzakelijk voor een doelmatige agrarische bedrijfsvoering en/of de ontwikkeling van het agrarisch bedrijf;
2. een afstand van 50 meter uit de bestemming de bos en natuur (lees: de bestemming "Bos- en natuurgebied") moet in acht worden genomen;
3. rekening worden gehouden met de landschappelijke waarden;
4. de waterhuishouding niet onevenredig wordt aangetast;
5. enkel zijn toegestaan de volgende voorzieningen:
 - (...)
 - wandelkappen, vanwege vruchtwisselingseis bij teelt in de grond, aansluitend op het bouwblok tot een maximum van 2 ha.;
 - (...)"

2.31.4. Ingevolge artikel 1, aanhef en lid 57, van de planvoorschriften wordt onder teeltondersteunende voorzieningen verstaan: ondersteunende voorzieningen ten behoeve van vollegrondsgroente-, fruit-, bloemen- en boomteelt; te onderscheiden in de volgende categorieën:

- laag/tijdelijk: teeltondersteunende voorzieningen met een hoogte van maximaal 1.50 m, uitsluitend toegestaan zolang de teelt het vereist met een maximum van 3 maanden, bijvoorbeeld insectengaas, afdekfolies, lage tunnels;
- laag/permanent: teeltondersteunende voorzieningen met een hoogte van maximaal 1.50 m en met een permanent karakter, bijvoorbeeld containervelden;
- hoog/tijdelijk: teeltondersteunende voorzieningen met een hoogte van minimaal 1.50 m, uitsluitend toegestaan zolang de teelt het vereist met een maximum van 3 maanden, bijvoorbeeld menstoegankelijke wandelkappen, schaduwhallen en hagelnetten;
- hoog/permanent: teeltondersteunende voorzieningen met een hoogte van minimaal 1.50 m en met een permanent karakter, bijvoorbeeld stellingenteelt (bakken in stellingen, regenkappen) en teeltondersteunende kassen;
- overig: vraatnetten, boomteelthekken.

2.31.5. Blijkens deze bepaling, alsmede de plantoelichting, heeft de gemeenteraad met deze voorschriften beoogd een al dan niet naar tijdelijkheid en hoogte van objecten gedifferentieerd systeem van teeltondersteunende voorzieningen mogelijk te maken. Deze regeling heeft echter – waar het de in geschil zijnde wandelkappen betreft - in ieder geval mede betrekking op duurzame voorzieningen die ook gelet op hun omvang

moeten worden aangemerkt als gebouwen dan wel andere bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Aangezien in zoverre geen sprake is van werken of werkzaamheden in de zin van artikel 14 van de WRO kon hiervoor geen aanlegvergunningstelsel worden opgenomen in het plan.

2.31.6. Gelet hierop is artikel 3, zesde lid, van de planvoorschriften, voor zover het betreft de passage "wandelkappen, vanwege vruchtwisselingseis bij teelt in de grond, aansluitend aan het bouwblok tot een maximum van 2 ha.", vastgesteld in strijd met artikel 14 van de WRO.

2.31.7. In artikel 3, derde lid, onder 1, van de planvoorschriften is, voor zover thans van belang, neergelegd dat op de gronden met de bestemming "Agrarisch gebied" gebouwen uitsluitend binnen het agrarisch bouwperceel mogen worden opgericht.

Ingevolge artikel 3, derde lid, onder 2, van de planvoorschriften zijn, voor zover van belang, andere bouwwerken met een maximale bebouwingshoogte van 2 meter binnen de gehele bestemming toegestaan, met dien verstande dat voor teeltondersteunende voorzieningen op het agrarisch bouwperceel een hoogte van maximaal 6 meter geldt.

2.31.8. In het streekplan is opgenomen dat de aanvaardbaarheid van teeltondersteunende voorzieningen in een gebied mede afhankelijk is van de aard en de verschijningsvorm in relatie tot de benoemde kwaliteit van het gebied.

2.31.9. Gelet op het verhandelde ter zitting is niet in geding dat de door de maatschap Van Schayk gewenste wandelkappen dienen te worden aangemerkt als bouwwerken. Gelet op de door de maatschap Van Schayk gewenste hoogte van de wandelkappen, 4,20 meter, en artikel 3, derde lid, onder 1 en 2, van de planvoorschriften mogen dit soort wandelkappen slechts binnen het agrarisch bouwperceel worden opgericht. Nu aan het perceel geen agrarisch bouwperceel is toegekend, is het voor de maatschap Van Schayk niet mogelijk om de door haar gewenste wandelkappen op te richten. Verweerder heeft dit, door ervan uit te gaan dat de door de maatschap Van Schayk gewenste wandelkappen onder het aanlegvergunningstelsel vallen, niet betrokken in zijn belangenafweging.

2.31.10. De conclusie is dat hetgeen de maatschap Van Schayk heeft aangevoerd aanleiding geeft voor het oordeel dat artikel 3, zesde lid van de planvoorschriften, voor zover het betreft de passage "wandelkappen, vanwege vruchtwisselingseis bij teelt in de grond, aansluitend aan het bouwblok tot een maximum van 2 ha.", is vastgesteld in strijd met artikel 14 van de WRO. Door het artikel niettemin goed te keuren, heeft verweerder gehandeld in strijd met dit artikel in samenhang met artikel 10:27 van de Awb.

Uit het vorenstaande volgt dat er met betrekking tot artikel 3, zesde lid van de planvoorschriften, voor zover het betreft de passage "wandelkappen, vanwege vruchtwisselingseis bij teelt in de grond, aansluitend aan het bouwblok tot een maximum van 2 ha.", rechtens maar één te nemen besluit mogelijk is, zodat de Afdeling aanleiding ziet om hieraan goedkeuring te onthouden.

Voorts volgt uit het voorgaande dat hetgeen de maatschap Van Schayk heeft aangevoerd aanleiding geeft voor het oordeel dat de goedkeuring van het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" ter plaatse van het perceel van de maatschap Van Schayk tussen de Steenbeemdstraat en de Berm te Kerkdriel niet berust op een deugdelijke motivering. Het beroep is gegrond, zodat het bestreden besluit in zoverre wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb dient te worden vernietigd.

Het beroep van R.H.M. Höppener (hierna: Höppener)

2.32. Höppener betoogt dat het aan zijn perceel H.C. de Jonghweg 16 te Rossum toegekende bouwperceel te klein is. Hij stelt een groter agrarisch bouwperceel nodig te hebben voor een bedrijfseconomisch verantwoorde voortzetting van zijn bedrijf. Indien aan zijn perceel geen groter bouwperceel kan worden toegekend verzoekt Höppener de mogelijkheid om een woning te kunnen oprichten op de plaats waar thans een varkensschuur aanwezig is. Naar aanleiding van het deskundigenbericht heeft Höppener tevens betoogd dat het toegekende bouwperceel ook nog op de verkeerde locatie is ingetekend.

2.32.1. Verweerder heeft ingestemd met de door de gemeenteraad gekozen wijze van bestemmen, nu niet is gebleken van concrete uitbreidingsplannen, en het toegekende bouwperceel nog uitbreidingsmogelijkheden biedt.

2.32.2. Het perceel aan de H.C. de Jonghweg 16 heeft een oppervlakte van ongeveer 8.000 m². Aan dat perceel is in het plan de bestemming "Agrarisch gebied met landschaps- en cultuurhistorische waarden" met de aanduiding "karakteristieke verkaveling" en voor een gedeelte van het perceel de aanduiding "agrarisch bouwperceel" met de nadere aanduiding "ivh-intensieve veehouderij" toegekend. Uit het deskundigenbericht is af te leiden dat op het oostelijk deel van het perceel de woning van Höppener met bijgebouwen staan en dat op het westelijk deel een varkensstal met een oppervlakte van ongeveer 800 m² staat.

2.32.3. In de plantoelichting is opgenomen dat bij het toekennen en bepalen van de omvang van de bouwblokken de feitelijke en vergunde situatie en eventuele (concrete) voornemens van de agrarische ondernemer, zoals deze kenbaar zijn gemaakt in de agrarische bedrijfsenquête dan wel inspraakreactie zij beoordeeld; het bouwblok-op-maat principe. Voorts is in de plantoelichting opgenomen dat in principe het toe te kennen bouwblok in ieder geval de bestaande bebouwing dient te omvatten.

2.32.4. Blijkens de stukken heeft Höppener in zijn inspraakreactie betoogd dat ten onrechte aan zijn perceel een woonbestemming was toegekend, omdat hierdoor geen rekening werd gehouden met de aanwezige varkensstal en de reeds eerder toegestane kantooractiviteiten. Naar aanleiding van deze inspraakreactie heeft de gemeenteraad aan het perceel van Höppener alsnog een agrarisch bouwperceel toegekend met de aanduiding "ivh-intensieve veehouderij", teneinde de bestaande en op grond van het voorheen geldende plan als zodanig bestemde varkensstal positief te bestemmen. Het toegekende bouwperceel, een bouwblok op maat, is in overeenstemming

met het gemeentelijk beleid, zoals neergelegd in de plantoelichting. Höppener heeft geen blijk gegeven van concrete plannen om de varkensstal te vergroten of te vernieuwen. De enkele stelling dat hij de varkensstal, welke hij niet zelf in gebruik heeft, wil aanpassen, is daartoe niet voldoende. Gelet hierop heeft verweerder in beginsel in redelijkheid kunnen instemmen met de grootte van het aan Höppener toegekende agrarisch bouwperceel.

2.32.5. Nu de gemeenteraad het bouwperceel echter heeft gesitueerd op het oostelijk deel van het perceel, terwijl de varkensstal op het westelijk deel staat, kan niet staande worden gehouden dat de varkensstal positief is bestemd, hetgeen de gemeenteraad blijktens de beantwoording van de inspraakreactie en het beleid zoals neergelegd in de plantoelichting wel heeft beoogd. Verweerder heeft dit miskend.

2.32.6. Voor zover Höppener nog betoogt dat hij een nieuwe woning wil oprichten, indien aan het perceel geen groter bouwperceel wordt toegekend, wordt overwogen dat in artikel 4, vijfde lid, aanhef en onder 4, van de planvoorschriften is voorzien in de bevoegdheid voor het college om met toepassing van het bepaalde in artikel 11 van de WRO het plan zo te wijzigen dat het agrarisch bedrijf wordt omgezet in een burgerwoning. Zoals verweerder ook heeft gesteld, dient hiervoor, gezien de specifieke belangen die hierbij moeten worden afgewogen, een aparte procedure te worden doorlopen. Niet is aannemelijk gemaakt dat de belangen aan de kant van Höppener verweerder aanleiding hadden moeten geven niet in te stemmen met een zodanige regeling voor het perceel van Höppener.

2.32.7. De conclusie is dat hetgeen Höppener heeft aangevoerd aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied met landschaps- en cultuurhistorische waarden" met de aanduiding "karakteristieke verkaveling" en op een deel van het perceel de aanduiding "agrarisch bouwperceel" met de nadere aanduiding "ivh-intensieve veehouderij" ter plaatse van het perceel H.C. de Jonghweg 16 te Rossum, niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Hieruit volgt dat verweerder, door het plandeel goed te keuren, heeft gehandeld in strijd met artikel 28, tweede lid, van de WRO in samenhang met artikel 10:27 van de Awb. Het beroep is in zoverre gegrond, zodat het bestreden besluit, voor zover hierbij voornoemd plandeel is goedgekeurd, dient te worden vernietigd. Hieruit volgt dat er rechtens maar één te nemen besluit mogelijk is, zodat de Afdeling aanleiding ziet om goedkeuring te onthouden aan voornoemd plandeel.

Het beroep van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Kleijn B.V." (hierna: De Kleijn B.V.)

2.33. De Kleijn B.V. stelt dat verweerder ten onrechte goedkeuring heeft verleend aan, voor zover thans van belang, het plandeel met de bestemming "Bedrijventerrein" en de aanduiding "3-toegestane hogere milieucategorie" ter plaatse van haar bedrijf in Heerewaarden.

Zij betoogt dat zij door de gekozen bestemming in haar bedrijfsvoering

wordt belemmerd, omdat nieuwe activiteiten op haar perceel binnen het bedrijf slechts zijn toegestaan in de milieucategorieën 1 en 2.

2.33.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat De Kleijn B.V. op basis van deze bestemmingsregeling niet in haar huidige bedrijfsuitvoering wordt beperkt, maar dat niet is uit te sluiten dat het bedrijf wordt beperkt in haar toekomstige mogelijkheden.

2.33.2. Het bedrijf van De Kleijn B.V. is gevestigd op het bedrijventerrein "De Hogewaard" ten zuidwesten van de kern Heerewaarden. Het perceel heeft, voor zover thans van belang, de bestemming "Bedrijventerrein" en de aanduidingen "3-toegestane hogere milieucategorie", "DH-De Hogewaard".

Ingevolge artikel 7, tweede lid, onder a, van de planvoorschriften, zijn, voor zover thans van belang op de tot "Bedrijventerrein" bestemde gronden, uitsluitend bedrijven toegestaan in de categorieën 1 en 2 van de bijgevoegde Staat van bedrijfsactiviteiten. Ingevolge artikel 7, tweede lid, onder b, van de planvoorschriften geldt het bepaalde onder a niet ter plaatse van de aanduiding "toegestane hogere milieucategorie". Ter plekke mag volgens het planvoorschrift het bestaande bedrijf worden gehandhaafd en wel in de op de kaart vermelde hogere milieucategorie; bij omschakeling naar een ander bedrijfstype dient te worden voldaan aan het bepaalde onder a. Ingevolge artikel 7, vierde lid, onder 1, van de planvoorschriften kan het college vrijstelling verlenen van het bepaalde in artikel 7, tweede lid, onder a en b, teneinde bedrijven toe te staan tot maximaal categorie 3 van de Staat van bedrijfsactiviteiten ingevolge artikel 7, mits aan de aldaar genoemde voorwaarden wordt voldaan.

2.33.3. Met betrekking tot het standpunt van De Kleijn B.V. dat nu de aanduiding "3-toegestane hogere milieucategorie" aan haar gronden is toegekend, de planvoorschriften niet kunnen bepalen dat nieuwe activiteiten slechts in milieucategorie 1 of 2 mogen vallen, wordt overwogen dat deze aanduiding een uitzondering inhoudt op de in de planvoorschriften neergelegde hoofdregel. Dit is, anders dan De Kleijn B.V. stelt, niet in strijd met het recht.

2.33.4. In het voorheen geldende plan "Buitengebied, herziening de Hogewaard 1991", vastgesteld door de gemeenteraad van de voormalige gemeente Heerewaarden op 16 april 1992, had het bedrijf de bestemming "Industrieterrein" met de aanduiding "straalgritbedrijf".

2.33.5. Uit het deskundigenbericht is af te leiden dat De Kleijn B.V. sinds 1977 aldaar is gevestigd en zij een straalapparatuurbedrijf exploiteert. Niet in geschil is dat deze activiteiten vallen onder milieucategorie 3 van de Staat van bedrijfsactiviteiten en dat De Kleijn B.V. de bestaande activiteiten op grond van het plan mag voortzetten.

Indien De Kleijn B.V. ter plaatse andere activiteiten wenst te ontplooiën of toe te laten zijn op grond van artikel 7, tweede lid, onder a en b, van de planvoorschriften bij recht slechts bedrijfsactiviteiten toegestaan in de milieucategorieën 1 en 2 van de Staat van bedrijfsactiviteiten. De Afdeling overweegt dat, nu De Kleijn B.V. blijkt heeft gegeven van concrete plannen om op haar terrein andere bedrijfsactiviteiten te (doen) ontplooiën,

zij reeds lange tijd ter plaatse is gevestigd en als zodanig bestemd is geweest, verweerder niet inzichtelijk heeft gemaakt waarom het voor het bedrijf thans bij recht slechts mogelijk is om activiteiten in de categorie 1 en 2 van de Staat van bedrijfsactiviteiten te ontwikkelen. De enkele verwijzing naar de mogelijkheid voor het toekennen van planschadevergoeding op grond van artikel 49 van de WRO, acht de Afdeling niet voldoende.

2.33.6. De conclusie is dat hetgeen De Kleijn B.V. heeft aangevoerd aanleiding geeft voor het oordeel dat het plandeel met, voor zover thans van belang, de bestemming "Bedrijventerrein" en de aanduidingen "3-toegestane hogere milieucategorie" en "DH-De Hogewaard" ter plaatse van het bedrijf van De Kleijn B.V. op het bedrijventerrein "De Hogewaard" te Heerewaarden niet berust op een deugdelijke motivering. Het beroep is gegrond, zodat het bestreden besluit in zoverre wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb dient te worden vernietigd.

Het beroep van A.C.M. Piels (hierna: Piels)

2.34. Piels betoogt dat het plan ten onrechte niet voorziet in twee bedrijfswoningen op zijn perceel Lange Weistraat 4 te Kerkdriel. Hij voert hiertoe aan dat de reeds bestaande woningen positief dienen te worden bestemd, omdat voor beide een bouwvergunning is verleend.

2.34.1. Verweerder heeft zich in navolging van de gemeenteraad op het standpunt gesteld dat uit de door Piels in 1991 ingediende aanvraag voor een bouwvergunning niet blijkt dat het een aanvraag betreft voor een tweede bedrijfswoning. Hierdoor is de voor een tweede bedrijfswoning noodzakelijk te doorlopen vrijstellingsprocedure niet doorlopen en dient er van te worden uitgegaan dat de tweede woning zou worden opgericht ter vervanging van de eerste.

2.34.2. Voor zover thans van belang heeft het perceel de bestemming "Agrarisch gebied" en de aanduiding "agrarisch bouwperceel". Ingevolge artikel 3, tweede lid, onder i, van de planvoorschriften is, voor zover thans van belang, per agrarisch bedrijf maximaal één bedrijfswoning toegestaan, tenzij de aanduiding "2dw-maximaal aantal bedrijfswoningen" is opgenomen; in dat geval zijn maximaal twee bedrijfswoningen toegestaan.

2.34.3. Bij besluit van 16 november 1981 heeft het college Piels een bouwvergunning verleend voor het veranderen van een kantine en een zolder in een woning op het perceel Lange Weistraat 4 te Kerkdriel.

Voorts heeft het college Piels bij besluit van 5 maart 1991 een bouwvergunning verleend voor het oprichten van een woning op dat perceel.

2.34.4. Niet in geschil is dat op het perceel feitelijk twee bedrijfswoningen aanwezig zijn en dat voor beide woningen een bouwvergunning is verleend. De Afdeling stelt vast dat bij de verlening van de bouwvergunning in 1991 niet de eis is gesteld dat de aanwezige woning moest worden gesloopt. Piels behoefde derhalve de eerste woning niet te slopen en mocht daarnaast nog een tweede woning oprichten. Zo het gemeentebestuur bezwaar had en mocht hebben tegen de totstandkoming van een tweede woning, had het op

de weg van dit bestuur gelegen te voorkomen dat bij recht de bouw van twee woningen werd vergund. Nu het gemeentebestuur dit heeft nagelaten, behoeft dit niet voor rekening van Piels te worden gebracht. Verweerder heeft dit miskend.

2.34.5. De conclusie is dat hetgeen Piels heeft aangevoerd aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plandeel met, voor zover van belang, de bestemming "Agrarisch gebied" en de aanduiding "agrarisch bouwperceel" ter plaatse van de Lange Weistraat 4 te Kerkdriel niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Hieruit volgt dat verweerder, door voormeld plandeel goed te keuren, heeft gehandeld in strijd met artikel 28, tweede lid, van de WRO in samenhang met artikel 10:27 van de Awb. Het beroep is gegrond zodat het bestreden besluit in zoverre dient te worden vernietigd.

Hieruit volgt dat er rechtens maar één te nemen besluit mogelijk is, zodat de Afdeling aanleiding ziet om goedkeuring te onthouden aan voormeld plandeel.

Het beroep van W.H.M. de Groot (hierna: De Groot)

2.35. De Groot betoogt dat het plan ten onrechte niet voorziet in een ontsluiting van zijn perceel Drielseweg 19.

In dit verband voert hij aan dat aan een gedeelte van de gronden nabij en op zijn perceel zowel in dit plan als het bestemmingsplan "Rondweg Hedel" zijn betrokken en dat daaraan in deze plannen van elkaar afwijkende bestemmingen zijn toegekend. Voorts stelt De Groot dat onvoldoende onderzoek is gedaan naar de geluidsbelasting op zijn woning, nu zijn woning door drie wegen omsloten gaat worden.

2.35.1. Verweerder heeft goedkeuring onthouden aan het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduiding "watergang" onder meer ter plaatse van het perceel aan de Drielseweg 19 alsmede de met de totstandkoming van de rondweg rond Hedel samenhangende plandelen, opdat voor deze gronden het plan "Rondweg Hedel" het geldende bestemmingsplan zal zijn.

2.35.2. Door de onthouding van goedkeuring aan het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduiding "watergang" ter plaatse van het perceel aan de Drielseweg 19 alsmede de met de totstandkoming van de rondweg rond Hedel samenhangende plandelen is in zoverre aan de bezwaren van De Groot tegemoetgekomen. Nu uit het deskundigenbericht is af te leiden dat De Groot, gelet op de onthouding van goedkeuring, geen strijd meer ziet tussen de bestemmingsregeling in onderhavig plan en het plan "Rondweg Hedel", mist het beroep in zoverre feitelijke grondslag.

2.35.3. Niet in geding is dat De Groot thans een ontsluiting heeft op de Drielseweg en dat deze ontsluitingsmogelijkheid zal vervallen door de realisatie van de in het bestemmingsplan "Rondweg Hedel" voorziene rondweg.

De Afdeling stelt voorts vast dat de op de ontsluiting van zijn perceel en de geluidsbelasting van zijn woning betrekking hebbende

bezwaren van De Groot direct en uitsluitend verband houden met de in het bestemmingsplan "Rondweg Hedel" voorziene rondweg. Door de onthouding van goedkeuring en de gegeven voorziening dat in zoverre geen nieuw plan hoeft te worden vastgesteld, worden alle ten behoeve van de rondweg strekkende voorzieningen die in verband staan met het perceel van De Groot buiten het plan gehouden en zullen deze hun regeling vinden in het bestemmingsplan "Rondweg Hedel". Aangezien De Groot met zijn beroep niet meer kan bereiken is de conclusie dat hetgeen De Groot heeft aangevoerd geen aanleiding geeft voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduiding "watergang" ter plaatse van het perceel aan de Drielseweg 19 te Hedel, in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit op dit punt anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep is mitsdien ongegrond.

Het beroep van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Groot International B.V." (hierna: De Groot B.V.)

2.36. De Groot B.V. betoogt dat haar belangen bij het vaststellen van het plan ten onrechte niet voldoende zijn meegewogen.

Hiertoe voert zij aan dat ten onrechte de ontsluiting van haar perceel Drielseweg 23 op de Sint Annaweg niet in het plan is geregeld.

Voorts voert zij aan dat ten onrechte niet op haar hele perceel een maximale bouwhoogte van twaalf meter is opgenomen, terwijl een gedeelte van de bestaande bebouwing een bouwhoogte van ruim twaalf meter heeft.

De Groot B.V. betoogt verder dat zij ten onrechte slechts een uitbreidingsmogelijkheid van 10% ten opzichte van de bestaande bebouwing heeft gekregen. Zij stelt dat voor haar bedrijf, zoals ook in de plantoelichting is vermeld, een specifieke uitbreidingsmogelijkheid zou moeten worden opgenomen, nu het perceel op de streekplankaart is gelegen in een zoekzone voor stedelijke functies.

2.36.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de aan De Groot B.V. toegekende uitbreidingsmogelijkheden in overeenstemming zijn met de jurisprudentie. Nu de zoekzone stedelijke functies nog niet is vertaald in een concreet gemeentelijk plan, blijft de uitbreidingsmogelijkheid van 10% van toepassing. Slechts indien daartoe dringende behoefte bestaat, bestaat volgens verweerder de mogelijkheid om af te wijken van het streekplanbeleid.

Voorts kan verweerder instemmen met de in het plan voorziene maximale bebouwingshoogte en verwijst hij voor de door De Groot B.V. gewenste ontsluiting naar de procedure met betrekking tot de rondweg Hedel.

2.36.2. Het perceel van De Groot B.V. aan de Drielseweg 23 te Hedel heeft de bestemming "Niet-agrarische bedrijven" met de aanduidingen "tgf/o-transport-, groothandel-, opslag-, en logistiek bedrijf in groente en fruit" en "Odw-maximaal aantal bedrijfswoningen".

Ingevolge artikel 6, tweede lid, onder a, van de planvoorschriften is

op het perceel een groothandel in groente en fruit, een transportbedrijf en een logistiek dienstverlenend bedrijf toegestaan met een oppervlakte aan bedrijfsbebouwing van ongeveer 12.788 m². Ingevolge artikel 6, derde lid, van de planvoorschriften mag De Groot B.V. maximaal 10% uitbreiden.

Voorts is ingevolge dit artikellid de maximale bebouwingshoogte voor bedrijfsgebouwen tien meter. Aanvullend hierop is bepaald dat voor zover de bestaande bebouwingshoogte meer bedraagt, deze bestaande maatvoering als maximum geldt.

2.36.3. Voor het beleid in de plantoelichting met betrekking tot de uitbreiding van niet-agrarische bedrijven in het buitengebied wordt verwezen naar overweging 2.27.2..

2.36.4. Onder de vigeur van het voorheen geldende plan "Buitengebied", vastgesteld door de gemeenteraad van de voormalige gemeente Hedel op 28 juni 1995, had het perceel de bestemming "Bedrijfsbebouwing" met de aanduiding "II-bestaande niet-funkioneel aan het buitengebied gebonden niet-agrarische bedrijven". Op grond van artikel 13, tweede lid, onder 2, sub a, van deze planvoorschriften was de ten tijde van het ter inzage leggen van het ontwerpplan aanwezige bedrijfsbebouwing ook het maximaal toegestane bebouwingsoppervlak, met dien verstande dat dit oppervlak met 15% mocht worden vergroot en dat via een vrijstelling op grond artikel 13, derde lid, de oppervlakte tot 25% kon worden vergroot mits dit om bedrijfseconomische redenen noodzakelijk was.

2.36.5. Blijkens het provinciaal en gemeentelijk beleid behoort het bedrijf van De Groot B.V. in beginsel niet thuis in het buitengebied, maar op een bedrijventerrein. Niettemin heeft de gemeenteraad bij de vaststelling van het plan ervoor gekozen, zoals hij ook reeds onder het voorheen geldende plan heeft gedaan, het bedrijf van De Groot B.V. een positieve bestemming toe te kennen en heeft verweerder aan deze bestemming goedkeuring verleend. Zowel de gemeenteraad als verweerder hebben zich derhalve op het standpunt gesteld dat het bedrijf van De Groot B.V. ter plaatse kan voortbestaan. Hierbij dient te worden betrokken dat indien een positieve bedrijfsbestemming wordt toegekend, een goede ruimtelijke ordening met zich brengt dat alle belangen van het bedrijf in de afweging moeten worden betrokken.

2.36.6. Ter zitting is gebleken dat van de zijde van verweerder en de gemeenteraad in beginsel mogelijkheden worden gezien om medewerking te verlenen aan het toekennen van meer dan 10% uitbreidingsruimte. In dat geval is niet voldoende inzichtelijk gemaakt waarom verweerder heeft kunnen instemmen met de aan De Groot B.V. toegekende uitbreidingsruimte. Dit klemt te meer omdat De Groot B.V. blijk heeft gegeven van concrete plannen om haar bedrijfsactiviteiten te concentreren op het perceel aan de Drielseweg 23, waarvoor een ruimere uitbreidingsmogelijkheid dan 10% noodzakelijk is. Tevens heeft verweerder in dit kader niet inzichtelijk gemaakt waarom hij heeft ingestemd met een maximale bouwhoogte van 10 meter, met uitzondering van de reeds bestaande bebouwing, aangezien een gedeelte van de bedrijfsbebouwing van De Groot B.V. reeds ruim 12 meter hoog is en de voornoemde bouwplannen van het bedrijf daarbij aansluiten.

Gelet op voorstaande argumenten heeft de gemeenteraad de belangen van De Groot B.V. onvoldoende bij zijn besluitvorming betrokken. Verweerder heeft dit miskend. De overige argumenten van De Groot B.V. behoeven geen verdere bespreking.

2.36.7. De conclusie is dat hetgeen De Groot B.V. heeft aangevoerd aanleiding geeft voor het oordeel dat het plandeel met de bestemming "Niet-agrarische bedrijven" met de aanduidingen "tgf/o-transport-, groothandel-, opslag- en logistiek bedrijf in groente en fruit" en "Odw-maximaal aantal bedrijfswoningen" ter plaatse van het perceel Drielseweg 23 te Hedel is vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb. Door het plandeel niettemin goed te keuren, heeft verweerder gehandeld in strijd met dit artikel in samenhang met artikel 10:27 van de Awb. Het beroep is gegrond, zodat het bestreden besluit dient te worden vernietigd.

Gelet op de onlosmakelijke samenhang tussen voormeld plandeel en het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied", voor zover gelegen tussen het perceel Drielseweg 23 en de Sint Annaweg, dient ook dit plandeel te worden betrokken in de vernietiging.

Nu tot voormelde plandelen rechtens maar één te nemen besluit mogelijk is, ziet de Afdeling aanleiding om hieraan goedkeuring te onthouden.

Het beroep van J.G.J. van Kessel (hierna: Van Kessel)

2.37. Van Kessel betoogt dat hem ten onrechte bouwmogelijkheden op het perceel Kromakkerweg 11 te Velddriel zijn ontnomen. Hiertoe voert hij aan dat voor een rendabele bedrijfsvoering bebouwing op dit perceel noodzakelijk is. Voorts vereist een positieve bestemming van het bedrijf Kromakkerweg 9 dat het bedrijf voldoende uitbreidingsmogelijkheden op het perceel Kromakkerweg 11 krijgt en is verweerder niet zonder meer voorbij mogen gaan aan de concrete bouwplannen voor dat perceel, aldus Van Kessel.

2.37.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het handhaven van het door Van Kessel gewenste bouwperceel, waarvan de oppervlakte groter is dan 1,5 hectare, op gespannen voet staat met het beleid inzake de concentratie van glastuinbouw. Voorts stelt hij dat Van Kessel een ruime uitbreidingsmogelijkheid op het perceel Kromakker 9 heeft gekregen, zodat uitbreiding naar het perceel Kromakkerweg 11 toe vanuit bedrijfseconomisch oogpunt niet noodzakelijk is.

2.37.2. Het perceel Kromakkerweg 11 heeft de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduiding "archeologisch en/of cultuurhistorisch waardevol terrein".

Het perceel aan de Kromakkerweg 9 heeft de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduidingen "archeologisch en/of cultuurhistorisch waardevol terrein", "agrarisch bouwperceel", voor een oppervlakte van ongeveer 1,25 hectare, en "ch-champignons".

Ingevolge artikel 3, tweede lid, onder d, van de planvoorschriften, voor zover thans van belang, zijn deze gronden bestemd voor een champignonbedrijf. Ingevolge artikel 3, tweede lid, onder b, zijn agrarische

bedrijfsgebouwen uitsluitend toegestaan ter plaatse van de aanduiding "agrarisch bouwperceel".

2.37.3. Onder de vigeur van het voorheen geldende plan "Buitengebied" had het perceel Kromakkerweg 11 de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduidingen "bebouwingsoppervlak voor gebouwen" en "zone ten behoeve van de bescherming van archeologische waarden".

Het perceel Kromakkerweg 9 had onder het voorheen geldende plan "Buitengebied", zoals nader gewijzigd bij het wijzigingsplan "Buitengebied, wijziging 1998-I", de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduidingen "bebouwingsoppervlak voor gebouwen" en "zone ten behoeve van de bescherming van archeologische waarden".

Uit het voorstaande volgt dat Van Kessel thans slechts op het perceel Kromakkerweg 9 een bouwperceel toegekend heeft gekregen, terwijl onder het voorheen geldende planologische regime aan beide percelen een bouwperceel was toegekend.

2.37.4. Uit het deskundigenbericht is af te leiden dat Van Kessel sinds 1989 op het perceel Achterdijk 5a te Rossum een champignonkwekerij exploiteert. Tot 2003 heeft hij een loods met een oppervlakte van 1.800 m² op het perceel Kromakkerweg 9 gebruikt voor zijn bedrijfsvoering. Thans is hij nog slechts woonachtig op deze locatie.

Van Kessel heeft volgens het deskundigenbericht het perceel Kromakkerweg 11 rond 1999 aangekocht.

Op 26 juli 2005 heeft Van Kessel een schetsplan ingediend bij het college voor het oprichten van bedrijfshallen voor een champignonteeltbedrijf op de percelen Kromakkerweg 9 en 11, aldus het deskundigenbericht. Het college heeft Van Kessel bij brief van 8 november 2005 op de hoogte gesteld dat, voor zover thans van belang, het schetsplan niet in strijd is met het geldende en in voorbereiding zijnde plan, maar dat het bouwplan in strijd is met de redelijke eisen van welstand.

In opdracht van Van Kessel heeft "C-point, training en consultancy voor paddestoelenteelt" een bedrijfseconomisch advies opgesteld. Uit dit rapport is af te leiden dat voor een rendabele bedrijfsvoering niet slechts dient te worden uitgebreid op het perceel Kromakkerweg 9, maar ook op het perceel Kromakkerweg 11.

2.37.5. In de plantoelichting is opgenomen dat uitbreiding van champignonbedrijven bij voorkeur dient plaats te vinden in de bestaande, in de thans geldende bestemmingsplannen opgenomen intensiveringszones. Voorts is in de plantoelichting opgenomen dat champignonbedrijven langs de weg van een wijzigingsbevoegdheid kunnen uitgroeien tot een omvang van maximaal 1,5 hectare. Indien deze bedrijven willen doorgroeien naar 2 tot 3 hectare, moeten ze worden verplaatst naar een intensiveringszone, die niet in onderhavig plan zijn opgenomen, aldus de plantoelichting.

Niet in geding is dat de door Van Kessel gewenste uitbreidingsmogelijkheden in strijd zijn met voornoemd beleid. Uit de stukken blijkt echter dat ten onrechte door gemeenteraad bij de vaststelling van het plan noch door verweerder bij de goedkeuring daarvan is bezien of in dit concrete geval aanleiding bestond om af te wijken van dit beleid. Hierbij acht

de Afdeling van belang dat Van Kessel een positieve bedrijfsbestemming voor zijn perceel Kromakkerweg 9 heeft gekregen, hij gemotiveerd heeft gesteld dat het daarbij betrekken van het perceel Kromakkerweg 11 de enige mogelijkheid is om een rendabele bedrijfsvoering te garanderen en bovendien concrete bouwplannen van Van Kessel bekend waren. Tevens is hierbij van belang dat aan het perceel Kromakkerweg 11 onder het voorheen geldende plan wel een agrarisch bouwperceel was toegekend.

2.37.6. De conclusie is dat hetgeen Van Kessel heeft aangevoerd aanleiding geeft voor het oordeel dat het bestreden besluit, voor zover daarbij goedkeuring is verleend aan het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduiding "archeologisch en/of cultuurhistorisch waardevol terrein" ter plaatse van het perceel Kromakkerweg 11 te Velddriel, is genomen in strijd met de bij het voorbereiden van een besluit te betrachten zorgvuldigheid. Het beroep is gegrond. Het bestreden besluit dient wegens strijd met artikel 3:2 van de Awb te worden vernietigd.

Proceskosten

2.38. Met betrekking tot de beroepen van J. van Heel, Van Boksel, de maatschap Van Schayk, Höppener, De Kleijn B.V., Piels, De Groot B.V. en Van Kessel dient verweerder op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

Met betrekking tot de beroepen van Van Herwijnen B.V. e.a., Van der Schans, Hoskam, Verlouw, Verachtert, A. van Heel, Verhoeven, ZLTO, De Groot en Muilwijk bestaat voor een proceskostenveroordeling geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het beroep van de afdeling Maasdriel van de Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie niet-ontvankelijk voor zover gericht tegen de aanduiding "agrarisch bouwperceel" op de plandelen met de bestemming "Agrarische doeleinden" met de aanduiding "ch-champignons";
- II. verklaart de beroepen van J.W.M.G. van Heel, R.H.M. Höppener, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Kleijn B.V.", A.C.M. Piels, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Groot International B.V." en J.G.J. van Kessel geheel en van J. van Boksel alsmede de maatschap "Maatschap Van Schayk", waarvan de maten zijn F.M. van Schayk, J. van Schayk - Vissers en D. van Schayk gedeeltelijk gegrond;
- III. vernietigt het besluit van het college van gedeputeerde staten van Gelderland (hierna: verweerder) van 17 oktober 2006, kenmerk 2006-007797, voor zover het betreft:
 - A. de goedkeuring van het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" en de aanduidingen "agrarisch bouwperceel", "gt-glastuinbouw" en "2dw-maximaal toegestane bedrijfswoningen" ter plaatse van het perceel Burgemeester van Randwijckstraat 76a te Rossum;
 - B. de goedkeuring van het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" ter plaatse van het perceel Ammerzodenseweg 28 te Hedel;
 - C. de goedkeuring van artikel 3, zesde lid, van de planvoorschriften, voor zover het betreft de passage "wandelpaden, vanwege vruchtwisselingseis bij teelt in de grond, aansluitend aan het bouwblok tot een maximum van 2 ha.";
 - D. de goedkeuring van het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" ter plaatse van het perceel van de maatschap Van Schayk tussen de Steenbeemdstraat en de Berm te Kerkdriel;
 - E. de goedkeuring van het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied met landschaps- en cultuurhistorische waarden" met de aanduiding "karakteristieke verkaveling" en op een deel van het perceel de aanduiding "agrarisch bouwperceel" met de nadere aanduiding "ivh-intensieve veehouderij" ter plaatse van het perceel H.C. de Jonghweg 16 te Rossum;
 - F. de goedkeuring van het plandeel met de bestemming "Bedrijventerrein" en de aanduidingen "3-toegestane hogere milieucategorie" en "DH-De Hogewaard" ter plaatse van het bedrijf van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Kleijn B.V." op het bedrijventerrein "De Hogewaard" te Heerewaarden;
 - G. de goedkeuring van het plandeel met de bestemming

"Agrarisch gebied" en de aanduiding "agrarisch bouwperceel" ter plaatse van de Lange Weistraat 4 te Kerkdriel;

H. de goedkeuring van het plandeel met de bestemming "Niet-agrarische bedrijven" met de aanduidingen "tgf/o-transport-, groothandel-, opslag en logistiek bedrijf in groente en fruit" en "Odw-maximaal aantal bedrijfswoningen" ter plaatse van het perceel Drielseweg 23 te Hedel;

I. de goedkeuring van het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" voor zover gelegen tussen het perceel Drielseweg 23 en de Sint Annaweg te Hedel;

J. de goedkeuring van het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduiding "archeologisch en/of cultuurhistorisch waardevol terrein" ter plaatse van het perceel Kromakkerweg 11 te Velddriel;

IV. onthoudt goedkeuring aan:

A. het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" ter plaatse van het perceel Ammerzodenseweg 28 te Hedel;

B. artikel 3, zesde lid, van de planvoorschriften, voor zover het betreft de passage "wandelpaden, vanwege vruchtwisselingseis bij teelt in de grond, aansluitend aan het bouwblok tot een maximum van 2 ha.";

C. het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied met landschaps- en cultuurhistorische waarden" met de aanduiding "karakteristieke verkaveling" en op een deel van het perceel de aanduiding "agrarisch bouwperceel" met de nadere aanduiding "ivh-intensieve veehouderij" ter plaatse van het perceel H.C. de Jonghweg 16 te Rossum;

D. het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" met de aanduiding "agrarisch bouwperceel" ter plaatse van het perceel Lange Weistraat 4 te Kerkdriel;

E. het plandeel met de bestemming "Niet-agrarische bedrijven" met de aanduidingen "tgf/o-transport-, groothandel-, opslag en logistiek bedrijf in groente en fruit" en "Odw-maximaal aantal bedrijfswoningen" ter plaatse van het perceel Drielseweg 23 te Hedel;

F. het plandeel met de bestemming "Agrarisch gebied" voor zover gelegen tussen het perceel Drielseweg 23 en de Sint Annaweg te Hedel;

V. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het besluit van 17 oktober 2006 voor zover het de onder IV genoemde plandelen betreft;

VI. verklaart de beroepen van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Aannemingsbedrijf M. van Herwijnen B.V." e.a., W.A. van der Schans, E.W. Hoskam, F. Verlouw, G.C. Verachtert, A.E.J. van Heel, F.X. Verhoeven, A.M. Muilwijk en W.H.M. de Groot geheel en het beroep van J. van Boksel, de maatschap "Maatschap Van Schayk", waarvan de maten zijn F.M. van Schayk, J. van Schayk - Vissers en D. van Schayk, alsmede de afdeling Maasdriel van de Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie voor het overige ongegronde;

- VII. veroordeelt het college van gedeputeerde staten van Gelderland tot vergoeding van bij de volgende appellanten in verband met de behandeling van hun beroepen opgekomen proceskosten:
- A. bij J.W.M.G. van Heel tot een bedrag van € 672,43 (zegge: zeshonderdtweeënzeventig euro en drieënveertig cent), waarvan € 644,00, is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
 - B. bij J. van Boksel tot een bedrag van € 805,00 (zegge: achthonderdvijf euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
 - C. bij de maatschap "Maatschap Van Schayk", waarvan de maten zijn F.M. van Schayk, J. van Schayk - Vissers en D. van Schayk, tot een bedrag van € 805,00 (zegge: achthonderdvijf euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
 - D. bij R.H.M. Höppener tot een bedrag van € 833,43 (zegge: achthonderddrieëndertig euro en drieënveertig cent) waarvan € 805,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
 - E. bij de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Kleijn B.V." tot een bedrag van € 644,00 (zegge: zeshonderdvierenveertig euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
 - F. bij A.C.M. Piels tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
 - G. bij de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Groot International B.V." tot een bedrag van € 805,00 (zegge: achthonderdvijf euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
 - H. bij J.G.J. van Kessel tot een bedrag van € 672,43 (zegge: zeshonderdtweeënzeventig euro en drieënveertig cent), waarvan € 644,00, is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- de bedragen dienen door de provincie Gelderland aan de onderscheiden appellanten onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VIII. gelast dat de provincie Gelderland aan de volgende appellanten het door hen voor de behandeling van hun beroepen betaalde griffierecht vergoedt:
- A. aan J.W.M.G. van Heel het bedrag van € 141,00 (zegge: honderdeenveertig euro);
 - B. aan J. van Boksel het bedrag van € 141,00 (zegge: honderdeenveertig euro);
 - C. aan de maatschap "Maatschap Van Schayk", waarvan de maten zijn F.M. van Schayk, J. van Schayk - Vissers en D. van Schayk het bedrag van € 281,00 (zegge: tweehonderdeenentachtig euro);
 - D. aan R.H.M. Höppener het bedrag van € 141,00 (zegge: honderdeenveertig euro);

- E. aan de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Kleijn B.V." het bedrag van € 281,00 (zegge: tweehonderdeenentachtig euro);
- F. aan A.C.M. Piels het bedrag van € 141,00 (zegge: honderdeenveertig euro);
- G. aan de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "De Groot International B.V." het bedrag van € 281,00 (zegge: tweehonderdeenentachtig euro)
- H. aan J.G.J. van Kessel het bedrag van € 141,00 (zegge: honderdeenveertig euro).

Aldus vastgesteld door mr. J.C.K.W. Bartel, voorzitter, en mr. H.P.J.A.M. Hennekens en mr. G.N. Roes, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.E.A. Matulewicz, ambtenaar van Staat.

w.g. Bartel
voorzitter

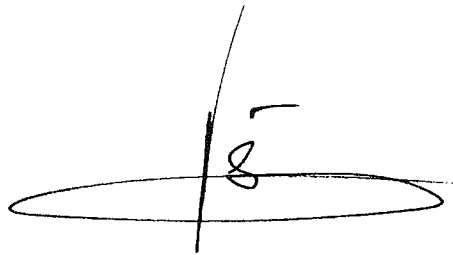
w.g. Matulewicz
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 februari 2008

45-533.

Verzonden: 13 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak